

Ikt. sz.: GIB/75/2012/IT

IT-2/2012. sz. ülés
(IT-5/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Gazdasági és informatikai bizottságának**
informatikai és távközlési albizottsága
2012. október 30-án, kedden, 10 óra 5 perckor
az Országház főemelet 37-38. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az EKOP – elektronikus közigazgatás operatív program aktuális helyzete</i>	5
<i>Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár (NFM) tájékoztatója</i>	6
<i>Dr. Selleiné Márki Mária főigazgató (OEP) tájékoztatója</i>	9
<i>Dr. Fekete Gábor helyettes államtitkár (KIM) tájékoztatója</i>	10
<i>Vetési Iván elnök (KEKKH) tájékoztatója</i>	11
<i>Dr. Tóth László helyettes államtitkár (BM) tájékoztatója</i>	13
<i>Dr. Szaló Péter helyettes államtitkár (BM) tájékoztatója</i>	14
<i>Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár (NFM) kiegészítése</i>	15
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	16
<i>Válaszok</i>	19
<i>A Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. projektjeinek harmonizációja</i>	27
<i>Szabó Zoltán Attila vezérigazgató (NISZ Zrt.) tájékoztatója</i>	27
<i>Kérdések, észrevételek</i>	31
<i>Válaszadás</i>	32
<i>A digitális írástudás jelene és jövője Magyarországon</i>	34
<i>Soltész Attila elnök (Informatika a Társadalomért Egyesület) tájékoztatója</i>	34
<i>Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár (NFM) kiegészítése</i>	37
<i>Hozzászólások</i>	39

Napirendi javaslat

1. Az EKOP – elektronikus közigazgatás operatív program aktuális helyzete

Előadók:

Vályi-Nagy Vilmos kormányzati informatikáért felelős helyettes államtitkár (NFM)

Fekete Gábor e-közigazgatásért felelős helyettes államtitkár (KIM)

Vetési Iván, a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának elnöke

Dr. Tóth László gazdasági és informatikai helyettes államtitkár (BM)

Dr. Selleiné Márki Mária, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár főigazgatója

2. A Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. projektjeinek harmonizációja

Előadó:

Szabó Zoltán Attila, a NISZ Zrt. vezérigazgatója

3. A digitális írástudás jelene és jövője Magyarországon

Előadók:

Vályi-Nagy Vilmos kormányzati informatikáért felelős helyettes államtitkár (NFM)

Soltész Attila, az Informatika a Társadalomért Egyesület elnöke

4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Koszorús László** (Fidesz), az albizottság elnöke

Dr. Baja Ferenc (MSZP), az albizottság alelnöke

Román István (Fidesz)

Dr. Seszták Miklós (KDNP)

Hegedűs Tamás (Jobbik)

Schön Péter (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Kupcsok Lajos (Fidesz) Román Istvánnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár (NFM)

Dr. Selleiné Márki Mária főigazgató (Országos Egészségbiztosítási Pénztár)

Dr. Fekete Gábor helyettes államtitkár (KIM)

Vetési Iván elnök (Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala)

Dr. Szaló Péter helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Dr. Tóth László helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Szabó Zoltán Attila vezérigazgató (Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt.)

Soltész Attila elnök (Informatika a Társadalomért Egyesület)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 5 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

KOSZORÚS LÁSZLÓ (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy szeretettel köszöntök mindenkit, külön köszöntöm a tisztelt meghívottakat, a civil szervezetek képviselőit. Bizonyára mindenki megkapta a napirendi javaslatot, ettől függetlenül meg kell kérdeznem a jelen lévő albizottsági tagokat, hogy ki ért egyet a napirendi javaslattal, vagy ha esetleg van kiegészítése, azt most jelezze. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs kiegészítés, úgy megkérdezem, hogy ez a napirendi javaslat ilyen formában elfogadható-e. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú.

Nem szeretnék visszaélni senkinek az idejével, de azért, ha valaki esetleg nem tudná, röviden ismertetem, hogy mivel is fogunk ma foglalkozni. Elsősorban EKOP-os kérdéseket fogunk boncolgatni, meghívtuk a NISZ projektek harmonizációjával kapcsolatos főemberét, Szabó Zoltán urat, illetve a végén a digitális írástudás jelene és jövője Magyarországon címszóval próbálunk nagyobb betekintést nyerni elsősorban az Informatika a Társadalomért Egyesület egyik zászlóshajója megvalósításába.

Az EKOP – elektronikus közigazgatás operatív program aktuális helyzete

Először is meg szeretném köszönni helyettes államtitkár uraknak, illetve főigazgató asszonynak – az Országos Egészségbiztosítási Pénztár részéről –, hogy idefáradtak az ülésünkre. Az utolsó bizottsági ülésünket úgy fejeztem be, hogy elsősorban a ciklus második fele kezdetekor igen fontos, hogy minél több, főleg EU-s forrás áramoljon az infokommunikációs szektorba. Lassan elmondható, hogy az informatikai projektek alaphangolása megtörtént, bízunk benne, hogy a ciklus második felében ebből legalábbis most már kézzel fogható eredmények is születnek. Fontosnak tartjuk, legalábbis mi, akik a politikai vertikumban dolgozunk, hogy eredményeket lássunk, hiszen nemsokára nekünk is el kell számolnunk a munkánkról. Nagyon örültem annak, hiszen egy előzetes tájékoztatás is megtörtént, hogy – hála istennek – az EKOP-os projekteknél komoly előrelépések vannak, és úgy gondoltuk, hogy ezzel kapcsolatosan az öt legfőbb háttérintézmény, illetve minisztérium képviselőit hívjuk meg, ahol komoly eredmények várhatók a jövőben. És ahogy erről már döntöttünk az előző albizottsági ülésen is, a következő bizottsági ülésünk november végén, illetve december végén lesz, ahol kifejezetten nagyprojektekkel – klasszikusan a 112, KGE, GSM – kívánunk foglalkozni. Úgyhogy ebben az évben szeretnénk egy olyan tájékoztatást kapni a háttérintézmények, illetve a különböző helyettes államtitkárságok, államtitkárságok részéről, hogy hogyan is állunk, mit is várhatunk a következő másfél-két évben.

Úgyhogy meg is szeretném kérni első előadónkat, Vályi-Nagy Vilmos urat, hogy röviden az NFM részéről, illetve most már az EKOP-projektek koordinációjáért felelős helyettes államtitkártól, hogy számoljon be röviden, milyen projektek várhatók az NFM részéről. Ezt követően mennénk tovább: a KIM után a Belügyminisztérium, utána természetesen meghallgatnánk Vetési István urat a KEKKH részéről, s a végén pedig az Országos Egészségbiztosítási Pénztár képviselőjét – hiszen ott egy nagyobb projekt van kialakulóban –, hogy pontosan hogyan állunk, miben tudunk segíteni. Hiszen a cél az, hogy Magyarországon – főleg az uniós pénzügyi ciklus végéhez közeledve – a forráslehívás felgyorsuljon, és az uniós támogatások az infokommunikációs szektorba eljussanak két-két és fél év csend, illetve két és fél év szünet után.

Helyettes államtitkár úr, parancsoljon!

Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár (NFM) tájékoztatója

VÁLYI-NAGY VILMOS helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium):
Köszönöm szépen. Nagy tisztelettel köszönök mindenkit, aki a mai albizottsági ülésen megjelent. A beszámolómat azzal kezdeném, hogy egy rövid áttekintést adnék arról, mi történt vagy mi nem történt az elmúlt két és fél évben.

A problémák felsorolásával szeretném indítani ezt a beszámolót, de Magyarországon, mint oly sok európai országban az informatikai projektek előkészítése, megvalósítása, végrehajtása elég lassan, nehézkesen halad jelen pillanatban is, aminek számos oka van. Ezek közül mindenképpen kiemelendő az, hogy folyamatos fluktuáció jellemzi az ágazatot, folyamatosan elvesztettük azokat a jó képességű szakembereket, akik egy-egy intézményen belül kinőtték magukat, részletes ismeretekkel rendelkeztek úgy intézményi, mint informatikai, illetve szakhatósági oldalon. Ez a fajta fluktuáció nem segítette a projektek gyors és hatékony megvalósítását.

A második probléma az egységes módszertan hiánya volt. Ahány intézmény, annyiféle megoldás született a projektek előkészítése, végrehajtása kapcsán. Néhány intézmény kiépített saját erőforrásokat, kapacitásokat erre a célra, programirodát, projektirodát hozott létre, projektvezetési módszertant alkalmazott, a többség azonban nem ezt tette, és ennek hiánya erőteljesen visszaütött a projektek előkészítésében, illetve megvalósításában.

A harmadik probléma a közbeszerzések kérdésköre volt. Bár azonosnak kellene lenni, de eltérő szabályrendszer vonatkozik az uniós forrásból megvalósuló projektekre, és eltér a hazai forrásból megvalósuló projektek elszámolási, engedélyezési rendszere, ráadásul a mögöttes intézmények is külön-külön intézményrendszerben találhatóak. Ez a jogalkalmazók, a projektvégrehajtó szervezetek életében elég sok problémát okozott, és más típusú engedélyezési rendszert kellett nekik alkalmazni uniós projektek, más típusú hazai projektek megvalósítása kapcsán. Ez nagyon sok esetben csak árnyalatnyi különbséget jelentett, de jelentős idővesztést okozott az életükben, hiszen sok esetben tévesen vagy nem abban a formában, tartalommal küldték el az engedélyeiket, mint ahogy azt az adott jogszabály előírta. Hogy mi erre a megoldás, arra majd a későbbiekben térnek ki.

A projektekkel kapcsolatos következő probléma az volt, hogy nem volt egységes felügyelet, kontrolling, visszacsatolás. Ennek az intézményrendszere nem alakult ki sem a kedvezményezettek, sem a felügyeleti rendszer, azaz a tárcaközi ellenőrzési folyamatok vonatkozásában. Ennek következtében számos párhuzamos fejlesztés, párhuzamos projektem került tervezésre és részben megvalósításra úgy, hogy ezeket mindenképpen szerencsés lett volna vagy lenne kiküszöbölni.

A következő probléma az volt, hogy a különböző intézmények, ágazati szereplők közötti koordináció, együttműködés szintje nem érte el a kívánatos mértéket. Ezt is őszintén el kell mondani, ez körülbelül egyéves csúszást okozott a projektek előkészítésében. Ennek egyik következménye az volt, hogy egy időre úgy a projektek előkészítése, mint a végrehajtása is jelentősen lelassult.

Ezek összességében azt eredményezték, hogy az egyébként is nagyon bürokratikus uniós eljárásrend és kapcsolódó kifizetési rendszer nem javította, inkább rontotta a projektek megvalósítási lehetőségeit, illetve több körben egyeztettünk a Bizottság képviselőivel is arról, hogy miért van az, hogy egy ilyen kutatásfejlesztés-intenzív ágazatban, szektorban, ahol egy projekt átlagos megvalósításának élettartama három év, ebből másfél évet visz el az adminisztratív eljárási rendszer. Ez az átlagos élettartam, és miért nincs lehetőség arra EU-s szinten, bizottsági szinten, hogy ebben lényegesen egyszerűsítsünk, változtassunk. Mostanra jutottunk el odáig, hogy a Bizottság is hajlandó erről tárgyalni, és ők is rájöttek arra, hogy ez nem csak Magyarországon, hanem több tagállamban – sőt a tagállamok többségében – komoly problémát okoz. Mire mondjuk egy 2010-es ötlet megvalósul '13-14-ben, addigra egy komplett technológia érkezett be az adott szektorba, ágazatba, illetve új megoldás jön létre.

Amíg a piac ezt 6-9 hónap alatt tudja lereagálni, addig a közigazgatás e miatt a rendkívül aprólékos eljárásrend miatt, amit minden tagállamnak kötelező betartania, három-négyéves késedelmet szenved. Úgyhogy ezek voltak azok a problémás pontok, amelyekről mindenképpen számot kell adni.

A számadás mellett nagyon fontos annak az ismerete is, hogy miből gazdálkodunk, milyen kereteink vannak. Az EKOP-on belül 116 milliárd forintos keret áll rendelkezésre, ez a 116 milliárdos keret három prioritás, három fő tengely mentén kerülhet felhasználásra. Az első prioritáson 51,7 milliárdos, a második prioritáson 39,5 milliárdos, a harmadikon 24,7 milliárd forintos keret áll rendelkezésre. Ebből a keretből nagyjából 60 százaléknyi rendelkezik támogatási szerződéssel, további 20 százalék rendelkezik útmutatóval, ami feltétele annak, hogy közbeszerzési eljárás legyen elindítható, illetve további 20 százalék még nem rendelkezik útmutatóval, de kormánydöntés már született, és a keret teljes egészében, azaz 100 százalékban lekötésre került.

Az elmúlt fél évben számos olyan intézkedést hozott a kormány, ami az eljárásrend EU-s szabályok szerinti keretek közötti egyszerűsítését lehetővé tette, teszi. Így a 4/2011. számú kormányrendelet és a kapcsolódó kézikönyv, az EKOP-kézikönyv többször is módosításra került. Ezen keresztül jelen pillanatban nagyjából 80-90 nap az a határidő, amelyen belül az előkészítési szakasz komplexen lezárható, és támogatási szerződés köthető. Ehhez azonban szükség van a kedvezményezettek aktív közreműködésére, illetve a közreműködő szervezetek hathatós támogatására is. Azt gondoljuk, hogy ebből a határidőből már csak 10-15, maximum 20 nap csökkenthető az elkövetkező időszakban. Próbálunk minden apró lehetőséggel élni, a kötelező maximális határidőket nem betartva, kevesebb határidővel az adott döntéseket meghozni, illetve végrehajtani az intézményrendszeren belül.

Az egyes prioritásokon belül a legjobb helyzetben talán az 1. prioritás keretei szerepelnek, legrosszabb helyzetben a 2. prioritáson futó projektek állnak. Ez utóbbi esetében 25 százalék körüli a tényleges kifizetés. Az előbbi esetében nagyjából 35-37 százalékon áll a már kifizetett és lezárt projektek száma. Mivel valamennyien azt tapasztaltuk – a piaci szereplők és a közigazgatási szereplők is –, hogy mindenképpen változtatni kell ezen a folyamaton, ezért számos intézkedés született az elmúlt időszakban. Ennek egyik fontos eleme az, hogy az EKOP-projektek vonatkozásában egyszemélyi felelős került kijelölésre a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumon belül, illetve egy olyan projekt támogató projektfelügyeleti egységet hozunk létre november 1-jével – most zárulnak a felvételek –, amelynek egyetlen célja és feladata van, a projektek előkészítésének, végrehajtásának teljes körű felgyorsítása. Ebbe beleértjük a kedvezményezetti kör és a közreműködői kör teljes körű bevonását, illetve felügyeletét és irányítását az adott projektek vonatkozásában.

Az EKOP forrásfelhasználásával kapcsolatosan nagyon fontos az, hogy a nagyon hosszú előkészítési szakasz erre a 85-90 napra csökkenjen. A második fontos elem, hogy egységes szabályrendszer szerint működjenek a projektek, mindenhol legyen egységes projektműködési szabályzat. Tehát legyen lehetőség a beavatkozásra a projektek életében, és közvetlenül kaphassunk információkat minisztériumi szinten az előrehaladásról. Ehhez egyrészt informatikai háttérrel építettünk az elmúlt időszakban, másrészt a kiemelt projekteket külön figyelemmel is kísérik.

A projekt támogató terület elsődleges feladata, hogy heti-kétheti rendszerességgel beszámoltassa a projektek tényleges előrehaladását. Ez a beszámoltatás projektvezetői szinten kerül végrehajtásra, azaz nem az intézményvezetőnek kell megjelenni és áttételes információkat átadni a másik terület vezetőjének, hanem közvetlenül a projektvezetőknek kell egymás felé elszámolniuk, és a heti probléma- és feladatlistát egyhetes határidővel megoldaniuk és feldolgozniuk.

Próbaképpen kipróbáltuk néhány projektben, hogy ez a működési modell milyen eredményekkel, előnyökkel jár. Azt tapasztaltuk, hogy lényegesen, nagyjából a felére

csökkenti a végrehajtási, előkészítési időt, és radikálisan egyszerűsíti a problémakezelést. Azzal, hogy kiiktatunk minden közbeeső csatornát, azt reméljük, hogy a hátralévő, nagyjából két és fél éves időszakban, amíg az EKOP-os projektek kifuttathatók – 2015 nyaráig –, addig ezek teljes köre megvalósításra kerül. Másrészt bevezettünk egy olyan új szabályt, illetve kormányhatározattal olyan új intézkedési lehetőség jött létre, hogy azon projektek, amelyek az ütemezett előrehaladáshoz képest 30 százaléknál nagyobb mértékben csúsznak, azonnali felülvizsgálatra és törlésre kerülhetnek. Ez az intézkedés lehetővé teszi azt, hogy a régóta álló projekteket töröljük, módosítsuk, egyszerűsítsuk, ezen keresztül pedig az eleve a nyári kormánydöntés kapcsán túltervezett EKOP-os keretet más projektek részére biztosíthassuk. Tehát a 100 százalékos EKOP-forráslekötés mellett nagyjából 15 százaléknyi kormánydöntéssel biztosított, túltervezett projekt vár arra, hogy beugorhasson kieső projektek helyére, és itt alapvetően olyan projektek végrehajtásában gondolkodunk, amelyek reálisan másfél éves időintervallum alatt végrehajthatók, megvalósíthatók, kifizethetők.

Ezek azok a főbb intézkedések, amelyekről mindenképpen be kellett számolnom. A közbeszerzéssel kapcsolatban szeretném kiemelni azt, hogy nemrég készítettünk egy felmérést arról, hogy a különböző intézményi és közreműködői eljárási idők, engedélyezési határidők hogyan alakultak. Ennek kapcsán épp a héten határoztuk meg az NFÜ részére, hogy a jelenlegi közbeszerzési eljárásrendet módosítsa, egyszerűsítse, és lehetőség szerint teljes körű előzetes, gyakorlatilag táblázatszerű anyagot adjon a kedvezményezettek részére, amiben pontosan, definitív módon meghatározza, hogy mit vár el tőlük az adott közbeszerzési eljárással kapcsolatosan, definitív módon írja le, hogy mit kell teljesíteni az intézménynek. Ne utólag derüljön ki, hogy ezt meg ezt meg ezt nem teljesítette vagy nem gondolt rá, és még 15 ponton tíz körben módosítsa, hanem ezt előre készítsék elő, és ezen kívül mást ne kérjenek be. Azt gondoljuk, hogy ez az egyszerűsítés jelentős mértékben könnyítheti a projektek közbeszerzési szakaszát, másik oldalról pedig azt látjuk, hogy az utóbbi három hónap közbeszerzési eljárásai lényegesen gyorsabban kerültek végrehajtásra, és mostanra jelenthetem ki azt, hogy a megvalósítás szakaszába sikerült átfordulnunk.

Egy hosszú konszolidációs időszak előzte meg ezt a folyamatot és tevékenységet, a konszolidációt ebben az évben nagyjából a nyár közepére lezártuk, és elsődleges, kifejezett célunk a projektek felgyorsítása, illetve ennek kapcsán a folyamatos monitorozás. Ez azt is jelenti, hogy a projektek megvalósítása során a szakmai tartalmat is figyeljük, felügyeljük és monitorozzuk. Számos projekt esetében a projekt tartalmát is módosítottuk. A projekt tartalom módosítása kapcsán elsősorban azt vettük figyelembe, hogy mi az állami érdek, ahol lehet összevonunk üzemeltetési feladatokat, beszerzéseket, a párhuzamos fejlesztéseket kiiktatjuk, illetve megakadályozzuk. Ez elég jelentős munka, jó néhány esetben azzal járt, hogy az adott projekt előkészítése két-három-négy hetet csúszott, de azt gondolom, hogy megérte és megéri, hiszen ezen keresztül egyrészt források szabadultak fel, másrészt pedig a feladat végrehajtása gyorsabb lehet a későbbiekben.

Abszorpciós problémákról is szeretnék beszélni. Nagyon sokan hallottunk arról, hogy ha nem a megfelelő ütemezésben kerülnek a források felhasználásra, akkor könnyen abba a helyzetbe kerülhet Magyarország, hogy adott naptári év pénzügyi kereteinek a felhasználása kapcsán bizonyos összegeket nem tudunk elszámolni. Ez fokozottan jelentkező veszélyként az EKOP-ban, most úgy látjuk, hogy a szeptemberi intézkedéseknek köszönhetően ez a veszély lényegesen csökkent, illetve nagyrészt elhárult.

Milyen intézkedések segítettek ennek elhárításában? Az elszámolható összeghatárt egymillió forintra csökkentettük, tehát a kedvezményezettek már egymillió forintos értékben is beadhatnak csomagokat elszámolásra, illetve lehetőséget biztosítottunk arra, hogy a kedvezményezettek előleghez juthassanak a projektek kapcsán, a projektek során, és kérjük is a kedvezményezetteinket, illetve a szállítókat arra, hogy ezzel az előlegfelvételei, előleghasználati lehetőséggel teljes körűen éljenek. Itt nem csak az EKOP-ban, hanem más

operatív programokban is biztosított ez a lehetőség, és nagyon reméljük, hogy ezen keresztül megoldódnak azok az előfinanszírozási problémák, amik általánosnak voltak mondhatók az ilyen típusú projektek esetén.

Nagyjából és röviden ennyit szerettem volna első körben elmondani. Ha esetleg konkrét projektekkel kapcsolatos kérdések vannak, azokra is tudok majd a későbbiekben válaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Az lenne a menetrend itt rövid tanácskozás után, hogy mindenkit megkérdeznénk, milyen nagyobb projektek várhatók, mik lesznek azok a projektek, amelyeket helyettes államtitkár úr említett, hogy másfél éven megvalósíthatók, és utána nyitnék egy kérdés-, illetve észrevételkört. Mivel az idő viszonylag szűkös, mindenkit arra szeretnék kérni, hogy a konkrét projektekről adjon egy rövid tájékoztatást, és utána lehetőséget adnék képviselőtársaimnak, hogy kérdezzenek.

Kezdjük is az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral, tehát Selleiné Márki Mária főigazgató asszonyt szeretném megkérni, hogy a készülődő projektekről, illetve egy nagyprojektről adjon egy rövid tájékoztatást, hogy hogyan áll, illetve várható-e a közeljövőben annak az alakulása.

Parancsoljon, igazgató asszony!

Dr. Selleiné Márki Mária főigazgató (OEP) tájékoztatója

DR. SELLEINÉ MÁRKI MÁRIA főigazgató (Országos Egészségbiztosítási Pénztár):
Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Szeretettel köszöntöm önöket, és engedjék meg, hogy az OEP életében egy nagy jelentőséggel bíró projekt indításáról beszámoljak, illetve tájékoztatást adjak.

Azért nagy jelentőségű ez az OEP életében, hiszen ismert előttünk, hogy közel 1700 milliárd forint kezelése, szétosztása, elszámolása, ellenőrzése történik meg ebben a szervezetben. Az informatikai rendszerünk egy szerteágazó, bonyolult, szigetekből álló rendszer, ami az elmúlt húsz év folyamán alakult ki. Ennek a húsz évnek a nyomait tapasztaljuk mind a hardver részén, mind pedig a szoftver részét illetően. Ez az EKOP-os pályázati lehetőség teremti meg számunkra, hogy egy egységes rendszerű, komplex, integrált és úgymond modulelemekből álló rendszerünk legyen arra való tekintettel is, hogy gyorsabb, hatékonyabb és mindenképpen biztonságosabb működést tudjunk biztosítani, természetesen nem csak az OEP belső rendszerében, hanem azokban a feladatokban is, amelyek ránk hárulnak. Így a taj-szám kezelése, nyilvántartása, a pénzbeli ellátások számfejtése, folyósítása, a természetbeni ellátások esetében az összes kórház jelentéselszámolása és finanszírozása történik, vagy az összes gyógyszertár ma Magyarországon a jelentését az OEP felé adja, és innen történik meg végső soron a recepttel való elszámolás és a támogatás kiáramlása és elszámolása.

Ebben a vonatkozásban azért is tartottam fontosnak, hogy ezt összefoglaljam, mert ezzel jeleztem azt is, hogy azon kívül, hogy egy komplex integrált rendszert szeretnénk elérni, ebben a projektben lehetőségünk lenne a szakmai feladatok megújítására is. Maga a projekt nyolc alprojektből áll, ebből három, ami úgymond az alaprészt és elsősorban a hardverrészt érinti, öt alprojekt pedig a szakmai szoftvereket jelenítené meg, és ebben lehetne jelentős előrelépést elérnünk. A megvalósíthatósági tanulmányunk elkészült, végső soron hosszú idő munkája van benne: egyeztetések, kapcsolódási pontok tisztázása. Ez októberben beadásra került az NFÜ részére, nagyon reméljük, hogy az idén megtörténik az elbírálás, és a jövő év folyamán a lehető legrövidebb időn belül meg tudjuk kötni a szerződést erre vonatkozólag, és elindulhat ennek a folyamata. Mi magunk is úgy látjuk, hogy a 2014. év vége lehet az az időpont, amikorra – egy feszes ütem mellett – ezt a projektet befejezhetjük, természetesen, ha ennek az összes engedélyezési folyamata is lezajlik.

Körülbelül ennyiben szerettem volna összefoglalni az EKOP-os pályázatunkat azzal, hogy a jelentőségét szeretném az OEP életében hangsúlyozni, és azt, hogy ezzel a folyamattal magára az egész egészségügyi ellátórendszerre és a gyógyszer-támogatási rendszerre is jelentős hatással lesz az a korszerűség, gyorsaság, biztonság, ami ebben a projektben megjelent számunkra.

Köszönöm a meghívást és a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Nekem mindenképpen majd az e-recepttel kapcsolatosan lesz egy-két kérdésem, de addig is Fekete Gábor urat kérem meg, hogy a KIM részéről a nagyobb, jelentőségtejljesebb projektekről tájékoztatást adjon.

Dr. Fekete Gábor helyettes államtitkár (KIM) tájékoztatója

DR. FEKETE GÁBOR helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Albizottság! Köszönöm a lehetőséget, hogy a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium nevében tájékoztatást adhatok az EKOP-projektjeink helyzetéről, de még mielőtt erre rátérnék, néhány szót azért mondanék arról, hogy a KIM felelősségében természetesen az is benne van, hogy az e-közigazgatás jogi szabályozási környezetét kialakítsa. Sok projekt elindításánál fontos feltétel volt – ez ugye uniós előírás –, hogy amennyiben a jogszabályi háttér nincs meg, addig nem lehet elindítani a projekteket. Tehát ezeket a gátakat is el kellett hárítani, és a tavalyi jogalkotás során ezt a parlament az elektronikus aláírási törvény módosításával, illetve a Ket. módosításával, valamint a kormány idén áprilisban a végrehajtási rendeletek megalkotásával teljesítette. Ez nagyon jelentőségtejljes annak fényében, hogy az Európai Unió Bizottsága ez év júniusában beterjesztett egy rendelettervezetet az elektronikus aláírás európai terjedésének egységesítése elősegítése érdekében, illetve a bizalmi szolgáltatások határon átnyúló terjesztése érdekében, melyhez nagyon jól passzolnak a mi jogszabály-módosításaink.

Nagyon fontos, hogy a KIM mint kedvezményezett viszonylag kis EKOP-projektekkel foglalkozik közvetlenül, viszont jóval nagyobb EKOP-projektjeink vannak a hozzánk tartozó szervezeteknél, elsősorban nyilván a KEKKH-nál, amiről majd elnök úr valószínűleg be fog számolni. A KIM-nél három kisebb projekt van, az egyik a hivatalos lapok kiadási folyamatának modernizációja, amely egy viszonylag kicsi, 100 millió forintos kiemelt EKOP-os projekt, viszont számunkra rendkívül fontos, hiszen a közlönykiadásnak vannak olyan túlterheltségi időszakai, amelyeket a hagyományosan viszonylag elavult eszközrendszeren keresztül biztonságosan ellátni nem lehet. Tehát ez a rendszer elkészült, most folyik a tesztelése, elvileg év végéig a tesztelés befejeződik, és a jövő év első negyedében ezen a rendszeren keresztül fog a közlönykiadás folyamata megtörténni. Mondom, számunkra ez kicsi, de rendkívül fontos fejlesztés.

A másik: szintén nem a nagyságrendje miatt fontos fejlesztés a szabad szoftver kompetencia központ felállítása, amely olyan alapszoftverek magyarításával és terjesztésével, oktatásával, képzésével foglalkozik, mint a LibreOffice, illetve a Mozilla Firefox webböngészők új verzióinak a kiadása, sőt egy olyan új fejlesztést is megindítottunk, amely valószínűleg nemzetközi hírnévre is szert tesz. Két héttel ezelőtt Berlinben volt egy nagy szabadszoftver-seregszemle, és ott nagy sikerrel egy előadó beszélt már ezekről. Remélhetőleg hamarosan a közvélemény is meg fog ismerkedni ezekkel. A LibreLogo nevezetű, gyermekek képzését elősegítő szoftver egy unikum lesz, és nemzetközileg is azt hiszem, az első licenccijmentes alkalmazás vagy lehetőség lesz erre az alkalmazási területre.

A harmadik nagy, számunkra szintén rendkívül fontos bürokráciacsökkentő és elektronikus ügyintézés elősegítő fejlesztés a központi elektronikus dokumentum- és iratkezelő rendszer bevezetése, ez jelen pillanatban három minisztériumban, a Vidékfejlesztési Minisztériumban, a KIM-ben és az Emberi Erőforrások Minisztériumában

bevezetésre került, ezen dolgoznak a kollégák, a KEKKH szintén ezzel foglalkozik. Az év során megtörténik a bevezetése az NFM-ben, és év végéig valószínűleg a KüM és a Belügyminisztérium is csatlakozik a rendszer használatához.

Ez azért nagyon fontos – és hadd mondjak erre egy életszerű példát –, hogy amikor például szervezeti átalakítás volt az elmúlt időszakokban, abban az esetben hónapokon keresztül kergették a saját ügyirataikat a különböző ügyintézők. Jelen pillanatban, mikor két államtitkárságot átadtunk a KIM-ből az EMMI-be, ennek a két államtitkárságnak az iratai egy hétvégén átvándoroltak, és gyakorlatilag hétfőn mindenki ugyanúgy egységesen látta magát a levelezőrendszerben, és ugyanúgy egységesen látta az iratait, minden pontosan át lett rakva egy hétvége alatt. Ilyen még nem volt eddig a közigazgatásban. Nagyon fontos, hogy remélhetőleg ez év végére megvalósul az, hogy a dokumentumátadás az egyes minisztériumok között csak ezen elektronikus rendszeren keresztül történik – természetesen a már említett minisztériumokban –, és ez is egy olyan unikum, ami az elmúlt húsz évben eddig nem tudott megvalósulni. Ez is egy nagyon fontos bürokráciacsökkentés, hiszen eddig minden iratot, amikor átment, újraiktatták, újra felveették ugyanazokkal az adatokkal. Ezt most már nem kell megcsinálni, automatikusan át tudják venni egymástól a minisztériumok az iratokat. Ez a harmadik, számunkra fontos projekt, bár ezek nagyságrendjében nyilván nem akkora, de azért számunkra rendkívül fontos projektek.

A további fejlesztési projektek a kormányhivatalokkal vagy a nemzeti egységes kártyával összefüggésben vannak, ezek egyrészt szabályozási kérdéseket, államreformmal kapcsolatos kérdéseket is felvető projektek, ezek EKOP-os része, ami nyilván az informatikai háttérfejlesztésekre irányul, mindegyiknél jelezni kell, hogy vannak ÁROP-os kapcsolódások, tehát az államreform operatív programban olyan kapcsolódó tartalmak vannak, és képzések történnek, amelyeket nem lehet drasztikusan szétválasztani az informatikai fejlesztésektől. Hála istennek, azok a jogszabályi módosulások, amelyek ezekhez a projektekhez szükségesek voltak, azokat a parlament, illetve a kormány elfogadta, és ezeknek most már csak az alacsonyabb szintű szabályozásával kell a következő ülészakban megküzdünk.

Röviden ennyi, elnök úr, és szívesen válaszolok a kérdésekre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel kéz a kézben jár a KEKKH meg a KIM, ezért megadom Vetési úrnak a szót.

Vetési Iván elnök (KEKKH) tájékoztatója

VETÉSI IVÁN elnök (Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Egyrészt köszönöm a lehetőséget, hogy ezen grémium előtt is számot adhatunk arról, hogy hogyan állunk a projektekkkel.

Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár és Fekete Gábor helyettes államtitkár úr már tettek említést bizonyos projektekkal kapcsolatban. Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a KEKKH 2010 őszén felállította azt a saját szervezetet, ami projektszervezetként tud működni, egy projektmenedzsment-területet, és fontosnak tartom megjegyezni, hogy ezt a területet korábban egy külső tanácsadó cég végezte, és fontos lépés volt ez abból a szempontból, hogy az állam mennyire tudja saját maga meghatározni és menedzselni az általa indított projekteket.

Az EKOP-os projektekre rátérve, amelyek a KEKKH-nál vannak vagy konzorciumvezetőként a KEKKH felel érte: egyrészt van az integrált ügyfélszolgálatok interoperábilis informatikai infrastruktúrájának kialakítása 4,8 milliárd forint értékben, aminek az elindulása az elmúlt bő három hónapban gyorsult fel. Hiszen addig meg kellett várnunk azokat a járási kormányhivatali kialakulási rendszereket, jogszabályokat és

végrehajtási rendeleteket, ami mentén el tudtuk kezdeni azt a munkát, hogy mit is kell tulajdonképpen majd kiszolgálni ennek a rendszernek, és volt egy sajnálatos koncepcióváltási szükségesség ebben a projektben. Mégpedig az, hogy nem tudjuk csak fejlesztési projektként kezelni ezt, hiszen az informatikai alapstruktúra, főleg, ahogy megyünk lejjebb járási szintre, annyira elmaradott, hogy ebből a projektből meg kell valósítani azt, hogy legyen olyan informatikai alapinfrastruktúra, ami működik, maga az a keretrendszer, ami az ügyfél és a közigazgatás közötti kapcsolatot támogatja.

Jelenleg az útmutató kibocsátás alatt van, én azt gondolom, hogy a jövő év folyamán ez a projekt meg tud valósulni. Még egyszer: két nagy része van, egyrészt egy infrastruktúrafejlesztési rész, ami az alapinfrastruktúrára korlátozódik – eszközpark és hálózat – és a meglévő rendszereknek a magyarorszag.hu rendszerének továbbfejlesztése, illetve egy backoffice keretrendszer kialakítása.

Van egy teljes körű ügyfél-azonosítási projekt, ami szintén kapcsolódik ehhez a projekthez, majd a később említésre kerülő telefonos ügyfélszolgálati rendszer projekthez, illetve a nemzeti egységes kártyarendszer részeként az oktatási és kormánytisztviselői funkciókat támogató rendszer kialakítása nevű projekthez is.

Maga a folyamat 2013. november 30-án zárul terveink szerint. Említettem korábban a telefonos ügyfélszolgálat megújítása rendszert. Jelenleg is létezik telefonos rendszer. Azért nem tettem bele az ügyfélszolgálat szót, hiszen jelenleg csak információadásra korlátozódik, ez a 18-18-as rendszer, és jelenleg nem kormánytisztviselők látják el ennek a rendszernek az ügyfélszolgálati feladatait, hanem egy kiszervezett tevékenység. A projekttel azt a célt kívánjuk elérni, hogy egyrészt ügyfélszolgálati tevékenységekkel is felruházott legyen, tehát egyszeri ügyek intézésére is alkalmas telefonos ügyfélszolgálati rendszer jöjjön létre, és teljes körű tájékoztatást adjon a kormányzati, államigazgatási ügyek vonatkozásában mind állampolgárok, mind vállalkozások számára. Jelenleg ez a projekt rendelkezik támogatási szerződéssel, az építési, beruházási rész elkezdődött, tehát a fizikai kialakítása, és folyamatban van a telefonos kontaktcenter-részének a beszerzése is.

Az elektronikus anyakönyvi nyilvántartás megvalósítása. Ez egy régebb óta futó projekt, a lényege nagyjából a nevében is benne van, hogy elektronikusan legyen vezetve a közhiteles anyakönyv. Ez a projekt rendelkezik támogatási szerződéssel, a csúszás oka rendszeresen az, hogy az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi törvény hatályba lépése rendszeresen egy évvel eltolódik, így most jelenleg is a kormány előtt van egy módosító javaslat arról, hogy ennek az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi törvénynek 2014. január 31-re tolódjon a hatályba lépése. Úgyhogy ebben a projektben a munka elkezdődött, de emiatt, a folyamatos jogszabály-módosítás miatt jelenleg fel van függesztve.

A kormányhivatalok műszaki-gazdasági integrációja. Ez egy egymilliárdos projekt, aminek a projektkeretén belül megvalósítandó célok között szerepel egyrészt az egységes közigazgatási munkakörnyezet és hálózati infrastruktúra kialakítása, ahol lehet, ott a nemzeti távközlési gerinchálózaton keresztüli csatlakozással, egységes pénzügyi gazdálkodás, iratkezelési rendszer bevezetése a kormányhivatalok esetében is és egységes informatikai alapszisztemek bevezetése, úgy mint levelezési rendszer és jogosultsági rendszer. Ez a projekt jelenleg útmutató-kibocsátás alatt van.

Még, amiről jeleztem, hogy fogok beszélni, az oktatási és kormánytisztviselő funkciókat támogató kártyarendszer kiépítése. Viszonylag sok információval bírnak szerintem a bizottság tagjai is, úgyhogy nem untatnám azzal a bizottságot, hogy minden egyes részletét felsoroljam ennek a projektnek. Ami nagyon fontos, hogy az új típusú diákigazolványok kibocsátása megkezdődött idén, májusban, és a mai napig több mint 140 ezer ilyen típusú diákigazolvány már kibocsátásra került. Én azt gondolom, hogy ez a projekt rendben halad, a jövő év elejére elkezdődik a kormánytisztviselői kártyák kibocsátása, és a központi kártyamenedzsment-központ kialakítása.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem a Belügyminisztérium helyettes államtitkárát, dr. Tóth Lászlót, hogy a fontosabb projektekről adjon tájékoztatást.

Dr. Tóth László helyettes államtitkár (BM) tájékoztatója

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tóth László helyettes államtitkár vagyok a Belügyminisztériumból, a gazdasági és informatikai ügyekért vagyok felelős. Kollégám, dr. Szaló Péter helyettes államtitkár úr, az építés- és területrendezésért felelős helyettes államtitkár.

Azért jöttünk el ketten, mert igazából hét projekt érinti a Belügyminisztériumot, ebből kettő a Szaló úrhoz tartozik, erről majd ő fog beszámolni.

Az öt rám vonatkozó projekttel kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy ebből kettő a büntetés-végrehajtással kapcsolatos. Nagyon fontos, hogy felelősen, felkészülten a projekt keretén belül 1994 óta nem sikerült a büntetés-végrehajtásnak az informatikai fejlesztését végrehajtani. Ez 2008-ban kezdődött, és azt jelenthetem a tisztelt bizottságnak, hogy a múlt héten volt az átadási ünnepség az első részének, és úgy gondolom, hogy ez egy sikertörténet. Ez 1,3 milliárd forintos projekt.

A második részét pedig a következőkben fogjuk majd megvalósítani, ami szintén egy alkalmazásfejlesztéssel kapcsolatos. Egy fogvatartotti alrendszer komplex megújításáról beszélünk. Mindenki, az egész társadalom elfogadja azt, hogy van 18 ezer rab meg 32 börtön Magyarországon, viszont a belső struktúrákkal, a belső informatikai kérdésekkel soha senki nem foglalkozott. Jómagam is dolgoztam a büntetés-végrehajtásnál, és sikerült 2008-ban ezt a projektet elindítani, és én azt gondolom, hogy teljes mértékben meg fog valósulni egy olyan informatikai fejlesztés, ami igazából kormányzati szinten is sikertörténetnek mondható. A második ütemmel pedig főleg.

Ezen kívül van egy közös projektünk, Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár nem nyilatkozott róla, a 112-es projekt, ami több minisztériumnak a konzorciumával valósul meg. Itt 2007-ben az Európai Uniótól kaptunk egy kis fricskát annak idején, hogy Magyarországon még nem rendelkezünk 112-es rendszerrel. Ebben benne van a katasztrófavédelem, a rendőrség és a mentőszolgálat. A mentőszolgálat a TIOP-projekten belül valósul meg, mi pedig az EKOP-on belül valósítjuk meg a katasztrófavédelem és a rendőrség egységes segélyhívó rendszerét, aminek a rövid összefoglalója abból áll, hogy jelenleg van 147 rendőrkapitányság Magyarországon, az egész ügyeleti rendszer megyei szintre lesz felhozva. Összeültetésre kerül a katasztrófavédelem és a rendőrség, és egy tevékenységirányítás fog megvalósulni megyei szinten, ami jelenleg 147 helyen, illetve a mentőknél 23 helyen valósul meg.

Ezen kívül, hogy egységes segélyhívó rendszer lesz, két callcenter fog működni Magyarországon. Az egyik Miskolcon, a másik pedig Szombathelyen. Itt azért felhívnám arra a figyelmet, hogy a miskolci kiválasztás annak idején abból indult ki, hogy a jelenlegi munkanélküliek számát figyelembe vettük, és biztonsági okokból az ország másik oldalára került kialakításra.

Szombathely: 850 főt fogunk alkalmazni a callcenterekben, ez azt jelenti, hogy napi szinten 70 ezer 112-es hívás van Magyarországon. Ezt szeretnénk csökkenteni a felére körülbelül, ugyanis a 70 ezer nagymértékben rendőri „anyázásról” meg ilyenekről szól, a többi rész, ami hasznos, az nagyon kevés. Abban az esetben, hogyha ez megvalósul, akkor sokkal hatékonyabb lesz a segélyhívó rendszer működése, és reméljük, hogy ez körülbelül a felére csökkenthető.

Van még két projektünk, ami hozzám tartozik. Az egyik a katasztrófavédelemnek a fejlesztése, informatikai fejlesztése, a másik pedig a rendőrség informatikai fejlesztése. Itt

megjegyezném azt, hogy államháztartási pénzek jelenleg Magyarországon nagyon kis mértékben állnak rendelkezésre. Célunk volt az operatív programok megpályázása, és úgy gondolom, hogy ez a 12 milliárd forint, ami a Belügyminisztériumot érinti, nagymértékben segíti majd a Belügyminisztérium hatékonyságának a további fejlesztését. A két projektről csak annyit mondanék, hogy a katasztrófavédelemnél és a rendőrségnél is mind a kettő egy alkalmazásfejlesztést, illetve infrastruktúraváltást jelent. Ez azt jelenti, hogy alapvetően gépeket, szervereket vásárolnánk, illetve már a korábban említett 112-es rendszerhez kapcsolódóan az egységes tevékenységirányítás tekintetében szükséges egy olyan informatikai fejlesztés, ami az alkalmazást is fejleszti. Tehát jelenleg a robotsarurendszer, ami egy 18 éves rendszer, megújítását tűztük ki célul. A belügyminiszter úr támogatja ezt a kérdést nagymértékben. Ez azért is fontos, mert a robotsarurendszer jelenleg mintegy 500 adatot tartalmaz ügyenként, és úgy gondoljuk, hogy annyira szerteágazó rendszer, hogy muszáj fejleszteni mindenféleképpen.

Én a kérdésekre válaszolnék majd, egyelőre átadnám Szaló Péter helyettes államtitkár úrnak a szót.

ELNÖK: Parancsoljon, Szaló úr!

Dr. Szaló Péter helyettes államtitkár (BM) tájékoztatója

DR. SZALÓ PÉTER helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Két projektért vagyok felelős az építésügy területén. Szeretném jelezni, hogy mindennek a jogszabályi környezetéről nemrégiben alkotott törvényt az Országgyűlés, és a kormány elfogadta azt a három, igen vaskos végrehajtási rendeletcsomagot, amely a január 1-jétől történő bevezetését lehetővé teszi.

Maga a két rendszer kialakítása nem pusztán a jelenlegi eljárások elektronizálása, hanem együtt készült maga a rendszer az igazgatási rendszer átalakításával. Tudjuk, ugye jelentősen átalakul az igazgatás rendszere, hiszen a járási hivatalok létrehozásával létrejönnek az építésügyi, építésfelügyeleti és immár örökségvédelmi hatósági szervek, átalakul a másodfok rendszere, új munkamegosztás lesz a kormányhivatalok, illetve a jegyzők, azaz az önkormányzatok között.

Maga a rendszerfejlesztés az eljárások kialakítására is nagyon nagy mértékben visszahatott, hiszen olyan új eljárásokat vezetünk be, amelyekre eddig nem volt lehetőségünk.

Ennek az egyik projektje az ETDR, az építésügyi hatósági engedélyezési eljárást támogató elektronikus dokumentációs rendszer, ami lehetővé teszi a különböző épületekre vonatkozó terveknek és dokumentumoknak az elektronikus úton történő beadását, tárolását, és ez hihetetlen módon megkönnyíti a szakhatósági egyeztetéseket, hiszen ugyanarra a felületre rátekinthet az összes szakhatóság, és ennek eredményeként igen jelentős eljárásgyorsítást tudunk lehetővé tenni. A jelenlegi 60 napról, amennyiben a szakhatósági engedélyek rendelkezésre állnak, 15 napra csökkentjük az építésügyi hatósági engedélyek kiadásának határidejét. Persze ez összefügg sok más, egyszerűsítési szabállyal, hiszen csökkentettük a dokumentációk körét, a szakhatóságok számát, és olyan új szolgáltatásokat is lehetővé tesz ez a rendszer, mint az eljárásokat megelőző építési, hatósági szolgáltatás, a kérelmezőnek lesz egy elektronikus tárhelye, ahol a szakhatósági, korábban előzetesen beszerzett engedélyeket tárolhatja, ez fél évig számára ingyenesen rendelkezésre áll. Az építésügyi hatóság megkérdezhető ezeknek a tartalmáról, a szükséges beadandó dokumentumokról, nagyon jelentős újításokat tartalmaz az ügyfelek számára.

Természetesen megmarad a papír alapú ügyintézésnek a lehetősége, de a terveink szerint január 1-jétől ez a rendszer megkezdni működését. Nagyon komoly feladatok vannak még előttünk, de a megvalósítás utolsó stádiuma közelébe értünk, hiszen megkezdődött már

az oktatás, a rendszerarchitektúra kiépítése, és reméljük, hogy már január 1-jével ezzel a rendszerrel tud indulni az építésigazgatás új, megújuló rendszere.

Természetesen maga a törvény további elektronikus szolgáltatások lehetővé tételéről is gondoskodik, e-építésügyi statisztika az elektronikus építési naplóról, és megszületett a kormány döntése, illetve a részletes szabályozás, ami a kivitelezésnek a teljes áttekinthetőségét fogja biztosítani, és azt gondoljuk, vagy az az álláspontunk, hogy jelentős eszköz lesz a láncartozások elleni küzdelemben a teljesítésigazolások nyilvántartásán, illetve munkavállalásuk nyilvántartásán keresztül. És hozzáteszem, az e-bírság, e-építés, energetikai tanúsítás, de amit szeretnék kiemelni még, amiről szintúgy a törvény is rendelkezik, hogy a miniszter építésügyi monitoringrendszert működtet. Ezt szolgálja a másik EKOP-os projektünk, amelynek pont az a címe, hogy az építési monitoringrendszer komplex működését biztosító településrendezési tervek digitalizálása. Ez az építésügyi hatóságok ügyintézőinek a munkáját fogja segíteni. Digitalizálni kívánjuk ennek keretében a települések rendezési terveit, amelyek ugye az építési jogot keletkeztetik, ami alapján a jogosultság megállapítható, ami alapján a beadott engedély paraméterei elbírálhatók. De ez lehetővé teszi ortofotók és különböző felvételek felhasználásával, hogy a tényállást megismerjék anélkül, hogy adott esetben helyszínre kelljen menni, hogy tudják detektálni az engedély nélküli építkezéseket és egy olyan eszköz fog mindezek következtében a hatóságok és az önkormányzatok rendelkezésére állni, ami eddig nem volt, hogy településrendezési tervek, az abban foglalt elhatározások utólagos monitorozása is lehetővé válik, tehát ilyen értelemben hasznos eszköz lesz az önkormányzatok kezében. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Már jelezte Tóth László, hogy szólni kíván, de azért megkérdezem Vályi Vilmos úrtól, hogy szeretne-e valamit kiegészíteni a NFM részéről – projektek –, vagy pedig belecsaphatunk a kérdésekbe.

Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár (NFM) kiegészítése

VÁLYI-NAGY VILMOS helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Néhány kiegészítést tennék az elhangzottakkal kapcsolatban. Az egyik az, hogy direkt nem beszéltem minden projektről, ami indítás fázisában van, csak számadatokat mondanék.

Az előkészítés alatt lévő projektek száma jelenleg 30 kereken, emellett a pályázati keretben közel 80 darab pályázat érkezett be az október 15. illetve az október végén záruló projektekben eddig. Ez azt jelenti, hogy nagyjából a 350-400 milliós keretre háromszoros túljegyzésű pályázati mennyiség érkezett be.

A futó projektekkel kapcsolatosan: 36 darab olyan futó projektünk van most, ami nagyságrendileg is értelmezhető és érzékelhető. 18 darabot sikerült lezárni, illetve elszámolni az elmúlt időszakban. Ezek a puszta számok még kiegészítésképpen.

Arról nem beszéltem, hogy a kormányzat kifejezett szándéka az eljárásrend jelentős átalakítása a következő pénzügyi ciklusban '14 és '20 között. És ebben a folyamatban egy olyan javaslatcsomagot készítettünk elő, ami az egyik oldalról egy önálló informatikai operatív program kialakítását tűzi ki célul, másik oldalról pedig az intézményrendszer további és jelentős egyszerűsítését. Tehát azok a közreműködő szervezetek, akik jelen pillanatban ilyen-olyan-amolyan feladatot intéznek, TSZ-kötés, közbeszerzés, egyéb ügyintézés vonatkozásában, mindenképpen kell hogy számban csökkenjenek, és egyszerűsödjön az a szervezeti struktúra is, ami jelenleg kiszolgálja az intézményeket. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most lehetőség nyílik az albizottság tagjai számára, hogy kérdezzenek, illetve véleményt alkossanak. Elsőként Román István, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

ROMÁN ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Nekem kérdésem lenne elsősorban dr. Tóth László helyettes államtitkár úrhoz, hogy itt a kormánynak határozott célja az, hogy a rendőrség átszervezésével több rendőr legyen az utcán. A kérdésem az lenne, hogy az egységes segélyhívó rendszer mennyire harmonizálható össze a terepen lévő rendőrök munkájával, mennyire megvalósítható az, hogy ha egy bejelentés érkezik, akkor mihamarabb megtörténhessen az intézkedés. Arról is lehetett hallani rendőrségi berkekből, hogy a járési rendszer kialakításával az utcán való jelenlét még tovább fog erősödni elsősorban a járési székhely településein. Azt gondolom, hogy ez nagyon sok embernek javítani fogja a biztonságérzetét, a kérdés az, hogy ezzel a rendszerrel tudják-e ezt támogatni.

ELNÖK: Baja Ferenc alelnök úr, parancsolj!

DR. BAJA FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudok ennyire rövid lenni, véleményem is és kérdéseim is lesznek majd.

Legelőször azonban az örömet szeretném kifejezni, hogy az albizottság áttekinti az EKOP helyzetét. Elsősorban azért, mert nemcsak az államigazgatásról van szó. Egész életünkben az egyik legfontosabb dolog, hogy az egész szakterület forrás nélkül van. Tehát az egyik oldalról ez egy fejlesztési alap, hiszen az államnak egyébként nem nagyon van pénze az elmúlt időszakban, másrészt viszont, amiket érintünk, a piaci szereplők számára létkérdés, hogy valamilyen értelemben fejlesztési forráshoz jussanak. Ebben az értelemben tehát egyrészt nagyon fontosnak látom, hogy ezt tárgyaljuk, köszönöm elnök úrnak, hogy ezt napirendre tűzte, köszönöm a jelenlévőknek is, hogy megtiszteltek bizalmukkal bennünket, kötelességük is ez egyben, és javaslatot is szeretnék arra tenni, hogy a következő időszakban ezeket a programokat az albizottság akár nemcsak plenáris formában, hanem egyenként is tekintse át. Elsősorban azért, mert közös felelősségünk az, hogy a forrásokat felhasználjuk. Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy lényegében bármennyi EU-forrás bent maradjon, hiszen ez valamennyiünk számára és az ágazat számára létkérdés, hogy ezeket az uniós forrásokat lehívjuk Magyarországon a közigazgatás és az informatikai szereplők számára. Ehhez kötődően jónak tartom a mostani időpontot, kicsit kasszát zárhatunk. Én azt gondolom, hogy ez a két év bizonyos területeken tévútra vezetett. Szerintem ma már majdnem mindenki látja, hogy jobb lett volna folytatni ott, ahol abbahagytuk. Szeretném jelezni egyébként, csak higgadtan és nyugodtan a számok nyelvén, hogy az EKOP és az ÁROP a legjobb operatív program volt a kormány átadásakor a lekötéseket és a felhasználást illetően. Mi álltunk a legjobban. Most nem ez a helyzet.

Ugyanakkor szeretnék Vályi államtitkár úrnak a véleményéhez kapcsolódni. Nem az a kérdés, hogy mi volt eddig, nekünk az a felelősségünk, hogy mi lesz ezután. De azért, ami eddig volt, az nem tanulság nélküli. Nem kell mindig mindent újrakezdeni. E tekintetben én a leghatározottabban a belügyi fejlesztések mellett szeretnék kiállni. Ott folytatták leginkább azokat a kialakított fejlesztési lehetőségeket, amelyeket megterveztünk. Látszik is egyébként a végrehajtás színvonalán, hogy ott befejezett projektek vannak. Kérdezném, hogy várható-e valami probléma itt a pályázathoz kötődően, itt sajtóból értesültünk csak, hogy az Invitel megnyerte a 112-t, ugyanakkor némileg fölötte lévő forrással, tehát nem láttuk, hogy itt mi van, de egy nagyon fontos kérdésről van szó, piaci szereplők elfogadták-e, ezen kívül lehetőség lesz a végrehajtásra vagy van-e itt még valami fennakadás. Én fontosnak tartom, hogy lezárt pályázat van, és nagyon is fontosnak tartanám, hogy valósuljon ez meg abban a szellemben is, ahogyan erről beszéltek. Ez igaz egyébként a belügynek az ágazati fejlesztésére is.

Rendkívül fontosnak tartom ugyanakkor elmondani azt, hogy mi volt az eddigi zavar oka. Nyilván én megtehetem ellenzékéből, nekem ez könnyebb is, mint kormánypárti

képviselőtársaimnak. Szeretném elmondani, hogy csak a KIFÜ-nek az elmúlt két évben öt vezetője volt. Azon túl, hogy háromszor átírták az összes jogszabályi rendszert, volt öt vezető, nem kell azon csodálkozni, hogy ma jelentős lemaradás van ezen a területen. Volt olyan vezető, aki éppen csak hogy megérkezett a KIFÜ vezetői székébe, pár hetet töltött ott, és úgy ment tovább. Az én megítélésem szerint ez nem folytatható. Tehát nekünk ehhez nincs közünk, ezért is jelzem azt, hogy támogatni fogunk ellenzéki oldalról, most csak a magam nevében beszélek természetesen, de alelnökként talán ennyit, mint ellenzéki alelnök: minden olyan törekvést, ezt Vályi úrnak is mondom, amelyik arról szól, hogy kemény kézzel, határozottan, nem össze-vissza, nem múltba nézve, hanem a források felhasználására fókuszálva megszűnik az a fajta össze-visszaság, ami itt eddig jellemezte a területet. Ez a helyzet, hogy ez sokba kerülhet nekünk és sokfajta problémát fog ez okozni. Ilyen értelemben én azt gondolom továbbra is, hogy az egyik problémánk az a típusú jogszabályi átalakítás, amelyik arról szólt, hogy szüntessük meg az elektronikus közszolgáltatási törvényt, és hozzunk helyette létre valamit, amiről nem tudjuk, hogy micsoda.

Én tiszteletem Fekete államtitkár úr törekvéseit azon a területen, hogy most próbáljon fejlesztésekkel rendet csinálni, a helyzet az, hogy a központi rendszer használata maradéktalan, hála a jó istennek, a helyzet az, hogy nem sikerült szétverni ezt a központi rendszert, de abban a helyzetben vagyunk, hogy anélkül, hogy a jelenlegi kormány ezt a központi rendszert támogatta volna, a felhasználók nőnek, az államigazgatás használja, sokkal többen vannak egyébként, folyamatosan nő a regisztráltak száma, és exponálisan nő a használat tárgya. Ez azt mutatja egyébként, hogy ezt a rendszert az emberek szeretik, és ilyen értelemben teljesen fölösleges volt ezt szétverni. Ez okozza azt a problémát a közigazgatási tárcánál, még egyszer mondom, nem Fekete államtitkár úrnak mondom ezt, hanem annak a koncepciónak, amelyik arról szólt, hogy újra fel kell borítani a közigazgatás egészét, ráadásul rosszul.

A helyzet az, hogy ilyen értelemben meg kell fogalmazzam azt a kritikát, hogy leginkább a KEKKH projektjével vagyok elégedetlen, ez sem csoda, lényegét tekintve ez a szervezet az, amelyik ezt a közigazgatási átszervezést kellene hogy menedzselje kormányablakostul; szeretném mondani, hogy nem a kormánynak kéne, hogy ablaka legyen, hanem el kellene jutnunk odáig, hogy általában az állampolgárok ügyintézését helybe vigyük, minél alacsonyabb szintre vigyük, és ezt kellene támogatni. Ma már ennek ezernyi lehetősége van. Kormányablak önmagában a mi megítélésünk szerint nem megoldás. Attól még, hogy az igazgatást egyébként centralizáljuk, attól még az ügyfélkapcsolatot egyáltalán nem kell centralizálni. Így tehát az a javaslatom, elnök úr, hogy ezt akár egy helyszíni bejárás keretei között tekintsük át, hogy mi fog történni a KEKKH-val. Annál is inkább fontosnak tartom ezt, mert azért is keveredtünk ide, mert itt, amennyire meg tudom ítélni, a Gál András Levente államtitkár úrnak volt egy jelentős átalakítási elképzelése, ő már nincs a tárcánál, de Bíró Marcell úr még továbbra is felügyeli ezt a területet, ami egyébként azt is jelenti, hogy nagyon komoly probléma elé állhatunk a következő időszakban, hogyha itt nem sikerül rendet csinálni.

A KEKKH-nál - azon túl, hogy szeretném megkérdezni majd Vetési Iván úrtól, ha már mondta ezt a bevásárlás kérdését - most már minden forrás rendelkezésre áll minden belső forrás. Én itt úgy tudom, hogy lényegében ezek a vásárlások nem voltak az államigazgatás előtt abban az értelemben, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság nem tárgyalta ezeket a vásárlásokat és azt sem, hogy ehhez kötődően milyen biztonsági garanciák vannak arra, hogy ezek a cégek bent az államigazgatáson belül hogyan fognak működni. Én úgy tudom, hogy ez két darab céget érint. Ennek a két cégnek a megvásárlásáról van szó, ráadásul egy közvetítő cégen, a TIGRA-n keresztül. Örölnék, hogyha Vetési úr válaszolna arra, hogy itt minden tekintetben a jogszabályok szerint történtek meg a vásárlások, és ehhez kötődően kialakult ott az a rendszer, amelyik egyébként abból a szempontból is kérdéses, különösen a fejlesztések

elmaradása tekintetében, hogy egy laccím-nyilvántartási rendszert is működtet, és a választási informatika is ezen a területen fut.

Megmondom őszintén, hogy én igényt tartanék rá, és fontosnak tartanám azt, hogy nyugodt körülmények között, nem összekeverve a többi projekttel, egy kihelyezett ülés keretei között a Közigazgatási Minisztérium és a Belügyminisztérium vezetőinek részvételével – hiszen a KEKKH fölött ez a két minisztérium adja az irányítást – szembenézhetnénk azzal, hogy vajon a választás idejére ezek a fejlesztések helyükön lesznek-e, a választási informatika működni fog-e, a közigazgatási informatika ellátja-e az ügyfeleket, harmonizált-e ez a fejlesztés vagy sem, és akkor ott, helyben talán egyébként ezt a kártyarendszert is áttekinthetnénk egy kicsit bővebben. Én ugyanis az eredeti elképzelésben nem egy ilyen általános kártyaelvet láttam felfedezni. Lehet, hogy azóta valamilyen koncepcióváltozás megtörtént, de mindenesetre ez a nemzeti kártyarendszer így eléggé gyenge lábakon áll az én megítélésem szerint, tehát jó lenne, ha erre is oda tudnánk figyelni.

Szeretném mondani, hogy az egészségügyi fejlesztési rendszer használja az ügyfélkaput. Értem természetesen az OEP logikáját, az a kérdésem összesen, hogy az is nyilvánvaló, hogy két külön azonosító mechanizmus megy. Az egyik természetesen a táj-szám alapján, a másik az ügyfélkapu alapján. Teljesen új rendszert akarnak-e bevezetni ezen a területen, vagy használják? Ez az egyik kérdés. A másik, hogy önök hogy kezelik a kórházak átalakításának a rendszerét és menedzselését. Én fontosabbnak tartom egyébként az ügyfélmenedzsmenetet ebben, de mégis, ahogy látom, ez itt szokott igazgatási problémát okozni, de én kifejezetten itt csak a harmóniára szeretnék rákérdezni.

Nagyon fontosnak tartom egyébként azt, hogy a projektek közötti harmonizáció megfelelő irányba haladjon. Értem, és látom is azt, hogy az Európai Unió nagyon komoly szabályozási rendszerekkel dolgozik, nem egyszerű az európai uniós projekteknek megfelelni, tehát van abban empátiám, hogy az államigazgatás komoly nehézségekkel küszködik, hogy ennek a megfelelésnek meg legyen az alapja. Ezért az elkövetkezendő időszakban, csak jelezni szeretném az érintettek számára, a bizottság alelnökeként nyilván leginkább Vályi úrral konzultálva, de az összes többi helyszínen igényt fogunk arra tartani, hogy áttekintsük ezeket a projekteket, mert bár az önök véleménye rendkívül pozitív arra vonatkozóan, hogy itt el fogjuk tudni költeni a pénzt, ugyanakkor a helyzetet én nem látom ennyire megnyugtatónak. Az álláspontunk az lesz, hogy segíteni fogunk mindenkinek, aki normális keretek között a források felhasználására a magyar közigazgatást segíteni kívánja, és egyetértünk azzal is, amit Vályi úr mond. Abban az esetben, ha valaki ezzel nem tud élni, ott új, önálló projekteket kell indítani. Tehát kritikával leszünk minden olyan területen, ahol azt érzékeljük, hogy alibimunka folyik, és támogatóak leszünk mindenhol, ahol a forrásfelhasználást az államigazgatás érdekében használni szeretnénk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdések vagy észrevételek? *(Nincs jelentkező.)* Akkor magamhoz ragadnám a szót.

Én alapvetően meg szeretném mindannyiuktól kérdezni, hogy kapnak-e szerepet a kis- és középvállalkozások a projektek megvalósításában.

Külön meg szeretném kérdezni a Belügyminisztérium képviselőitől, hogy a tűzoltóságok átszervezése mennyiben érinti az általuk említett projekteket.

Vetési Ivántól szeretném kérdezni, hogy az oktatási és kormánytisztviselői funkciókat támogató kártyarendszer kiépítésénél mi a pontos határidő. Milyen adatok kerülnek tárolásra ezeken a kártyákon? Az ellenzéktől lehet sokszor hallani, hogy az állam itt a kártyaadatbázisok összekapcsolásával mindent fog tudni ezekről a polgárokról vagy pedig sem, hogy itt öntsünk tiszta vizet a pohárba.

Illetve szeretném kérdezni az OEP főigazgató asszonyától, hogy az e-recept fejlesztési koncepciói hogyan alakulnak, illetve ez a projekt az egészségügyi ágazat többi projektjéhez hogy kapcsolódik, illetve hol vannak a kritikus pontok, hiszen, ahogy elnézem, a következő másfél évben ez lesz a legnagyobb projekt az OEP, illetve az EMMI területén.

Nyilvánvaló, itt az információk biztonsága is, ahol értelemszerűen ez a KEKKH-nál és a Belügyminisztériumnál, érdekes lehet, ott az informatikai rendszerek biztonságát hogyan kívánjuk a jövőben kezelni. Röviden és tömören nekem ennyi kérdésem van. Van-e másnak esetleg kérdése? Seszták Miklós, parancsoljon!

DR. SESZTÁK MIKLÓS (KDNP): Köszönöm. Fekete Gábortól kérdeznék majd párat. Mint aktív jogász, azt tudjuk, hogy a Ket. módosítása és ennek a végrehajtási rendeletei lefektetik a közigazgatás alapjait. Hogy látja a tárca, hogy szükséges-e még esetleg olyan módosítás, amit akár az idén vagy a közeljövőben meg kell oldanunk?

A másik, ami szintén – azt gondolom, hogy – a társadalom széles rétegeit érintheti, az az, hogy hallottuk, hogy mik a tervek, azt kérdezném, hogy hogyan látja a tárca, hogy a kis- és középvállalkozások milyen szerepet kaphatnak ezekben a projekteken, ha igen, akkor mikor és mire számíthatnak, hogy tudjuk, hogy ezekre azért majd fel kell készülni.

A harmadik röviden, mert tényleg elég előrehaladott az idő, hogy a hírekből és a szakmából tudjuk, hogy nagyon fontos az informatikai rendszerek biztonsága, a tárca hogy látja, hogy ezt hogy tudják kezelni, milyen programokkal, fejlesztésekkel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nekem még egy utolsó kérdésem lenne, hogyha már több kérdés nincsen, hogy az e-Magyarország hálózatnak a jövője hogyan alakul. Elsősorban ezt a Vályi Vilmos úrtól szeretném megtudni. Elég sok vélemény, kérdés elhangzott. Igazából nincsen táncrend, de ahogy elkezdjük az ülésünk elején, hogyha ugyanezt a felszólalói sorrendet tartjuk, mindenki szóhoz jut, és amennyire lehet, nyilván az időt vegyük figyelembe.

Válaszok

VÁLYI-NAGY VILMOS helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Akkor én kezdeném a válaszok sorát. Nagyon sok kérdésre fogok válaszolni, esetlegesen mások helyett is, ezért előre is elnézést kérek.

Kezdeném azzal, hogy mennyire tévút az az út, amin az elmúlt két évben jártunk. Én azt gondolom, hogy szakmai szempontból értékelve ezt a két évet, számos olyan problémára sikerült rávilágítanunk, ami kormányváltástól függetlenül is előjött volna, hiszen nagyon sok projektnél még kormányváltás előtt tisztázatlan, definiálatlan szakmai célok mellett indultak el fejlesztések, és hiába volt magas arányú a lekötés, ez nagyon sok esetben már eleve borítékolta a projektek későbbi bukását, hiszen se projektszervezet, se megfelelő szaktudás, szakértelem nem volt ezekben az intézményekben ahhoz, hogy a projekt sikeresen megvalósulhasson. Számos projekt emiatt vagy megbukott, így-úgy törlésre került, vagy többéves csúszást szenvedett el, és jelen pillanatban is számos, 2009-es indítású projekt van még, ami gyakorlatilag gyerekbetegségekkel küzd, és azt reméljük, hogy ez a projektfelügyeleti rendszer, ami tényleg tisztán szakmai alapon kezeli őket, rendet vág közöttük. Nem beszéltem a személyi felelősség kérdéséről sem, azt gondolom, hogy ezt sem lehet szó nélkül hagyni. Egyértelműen nyilvánvalóvá tettük minden kedvezményezett számára, hogy az intézmény vezetője, az első számú vezetője tartozik egy személyi felelősséggel a projekt sikeréért, és ennek érdekében mi azonnal intézkedni fogunk, ha azt tapasztaljuk, hogy a kormány döntése értelmében megkapott milliárdok nem megfelelő formában kerülnek felhasználásra, miközben mindannyian tudjuk, hogy milyen nehéz pénzügyi helyzetben vagyunk, eközben megengedhetetlen az, hogy egy-két-három-

négymilliárdos források felett szabályozatlanul, össze-vissza és határozatlanul vigyének vagy ne vigyének kellő határozottsággal projekteket, épp ezért ezen a téren mindenképpen jelentős változás lesz mostantól. Ezt minden olyan projektben érvényesítjük, nemcsak az EKOP vonatkozásában, ahol uniós forrás kerül felhasználásra. Tehát, visszatérve erre a tévúttal kapcsolatos észrevételére, azt gondolom, hogy itt a legnagyobb probléma a szakmai alapok hiánya volt, és hiába volt mondjuk jól felkészült a vállalkozó, nagyon sok esetben egyszerűen az intézmények, a kedvezményezettek voltak teljes körűen alkalmatlanok arra, hogy vagy ilyen mennyiségű vagy ilyen összetettségű mélységű projekteket megvalósítsanak. Éppen ezért figyelünk nagyon arra, hogy csak az kapjon forrást, aki megfelelő szakértelemmel, projektvezetési képességekkel rendelkezik ahhoz, hogy sikeresen meg tudja valósítani a projektet.

A 112-es projekttel kapcsolatosan a sajtóban megjelent hír elég komoly tévedés volt, összemósódott a TIOP-os projekt és az EKOP 112-es projektje. Ez teljesen rosszul jelent meg a sajtóban, emiatt mi tegnap helyreigazítást is kértünk, illetve több médium felé nyilatkoztam is, melyben jeleztem, hogy ezt nagyon összekeverte a hírforrás. Úgyhogy ez a mai nap elvileg meg is jelent több fórumon.

Az OMSZ mentésirányítási projektje kapcsán annyit mindenképpen elmondhatok, hogy itt igen jelentős csúszás és késés van, aminek, ahogy említettem, olyan típusú következménye is lesz, amiről az előbb beszéltem. Az, hogy a döntés mikor és milyen formában fog megszületni, arról most még nem nyilatkoznék, de reményeim szerint ez már csak napok kérdése, és ezen a területen is azt gondolom, hogy nagyon határozottan és gyorsan rendet fogunk tenni.

A 112-es projekttel kapcsolatosan azt elmondhatom, hogy nagyon nehezen, nagyon lassan indult el a projekt, hiszen több szereplős volt, összesen 18 közbeszerzési eljárást kell lebonyolítani ebben az ötmilliárd forint értékű projektben, de azt gondolom, hogy végre most már jól halad a projekt. Egyetértek képviselő úr megállapításával, a Belügyminisztérium vonatkozásában, és azt gondolom, hogy bár még hivatalosan ezt nem jelenthetjük be, de a legfontosabb mérföldkő megvalósítása hamarosan elkezdődik, hiszen a hibás fogadóközpont értékelésével kapcsolatos közbeszerzési eljárás lezárult. Gyakorlatilag megvan a győztes, én azt gondolom, hogy kivárva, megvárva a közzététel jogorvoslatának időkeretét, ez hamarosan bejelentésre kerül, illetve szerződéskötésre kerül sor, és a jövő évben mindenképpen el fog készülni a teljes körű integrált alkalmazás.

Amivel mi többet tudunk ezen a téren, mint más európai ország, azt is szeretném kiemelni. Itt nemcsak hibás fogadóközpontról van szó, ez egyébként a projektnek nagyjából 25 százalékát adja, hanem a készenléti szervek teljes körű infrastrukturális megújításáról, illetve a bevetésirányítási rendszerek teljes körű integrációjáról is szó van, ami azért az európai uniós országok többségében nem valósult meg. Alig van pár olyan ország, ahol ezt így, integráltan meg tudták csinálni. Mi mint leszakadó, lemaradó, hála istennek, megtehettük azt, hogy most két-három olyan feladatot oldunk meg egy lépésben, amire egyébként lépcsőzetesen lett volna szükség. Úgyhogy e tekintetben én osztom a Belügyminisztérium optimizmusát, és nagyon remélem, hogy ez a projekt egyfajta sikerprojekt lehet mindannyiunk számára.

Az elektronikus közszolgáltatási törvénnyel kapcsolatosan nagyon komoly viták voltak a jogszabály-előkészítés kapcsán, én azt gondolom, hogy sikerült egy olyan kompromisszumot kötni, ami egyrészt lehetővé tette azt, hogy azok a technológiaváltozás, technológiafejlődés, intézményrendszer-változás kapcsán szükséges új elemek bekerülhettek a jogszabályba, amik korábban hiányoztak. Másrészről azt gondolom, hála istennek, a központi rendszer teljes körűen és egészében megmaradhatott, illetve jelentős továbbfejlesztésére került sor. Azt is szeretném kiemelni, hogy a központi rendszer azért még mindig az elektronikus közszolgáltatások zászlóshajója, ez egy stabilan működő, biztos rendszer, és igen

jelentős szerepet kap a következő évek fejlesztésében is, hiszen döntő mértékben erre épülő szolgáltatások fognak a közeljövőben megvalósulni.

A KEKKH-val kapcsolatosan mindenképpen szeretném megjegyezni azt a nem elhanyagolható, objektív helyzetet, hogy igen súlyos adósságot örökölt a KEKKH a korábbi évek pénzügyi megszorításainak következtében, és elsődleges feladata a KEKKH-nak az ezzel kapcsolatos konszolidáció volt. Tehát mindent megelőzött az a kormányzati szándék, hogy legyen rend a KEKKH-ban pénzügyi szempontból, legyen rend az intézmény működésében, és teljes körűen kerüljenek kifizetésre azok a tartozások, amelyek az elmúlt évek során felhalmozódtak. Azt gondolom, hogy ezt a feladatot teljes körűen teljesítette a KEKKH, és azzal, hogy egy kézbe kerül az irányítás, saját projektiroda épült fel, ez igazából most épült csak ki a KEKKH-n belül, és most jött működésbe. Lényegesen fel tud gyorsulni a KEKKH keretében is a projektek végrehajtása.

A kormányablakokkal kapcsolatosan mindenképpen szeretném megjegyezni, hogy igen jelentős átalakítást jelent ez az ügyintézési folyamatokban is, illetve az intézményrendszerben is, és számos olyan feladatot kérünk néha számon a KEKKH-n, ami nem feltétlen az ő hatásköre és feladatköre. Éppen ezért én türelmet kérek mindenkitől, aki a KEKKH-val kapcsolatosan ez ügyben elvárásokat fogalmaz meg, hiszen nagyon sok esetben nem az ő kötelessége vagy hatásköre az adott feladat végrehajtása. Azt azonban szeretném jelezni, ha a KIM-mel közösen az elmúlt hónapban, illetve e hó elején nagyon alaposan átrágtuk az összes olyan szakmapolitikai, informatikai kérdést, ami a kormányhivatalok, a járáshivatalok, a KEKKH-val, illetve a KIM-mel kapcsolatos informatikai szabályozási és fejlesztési kérdések körét érinti. Nem titok, hogy számos olyan problémás területet találtunk, amiben mindenképpen jelentős és gyors továbblépés szükséges. Ugyanakkor azt gondolom, hogy minden intézmény, aki ebben a folyamatban együttműködik, közreműködik, a maga részéről mindent megtett a maga érdekében az elmúlt egy hónapban is, hogy ezek a problémák gyorsan megoldhatóak legyenek.

A cégvásárlás ügyére is szeretnék kitérni. Az Idom Soft, illetve a volt Multipolaris üzletág megvásárlásáról van szó. Hamarosan, napokon belül megjelenik az ezzel kapcsolatos kormányhatározat, mindenkit szeretnék megnyugtatni, hogy itt egy olyan feladat, szolgáltatás állami kézbe vételéről van szó, amely szinte teljes egészében cégoldalról az államot, elsősorban a KEKKH-t szolgálta ki. Azon túl, hogy mi nagyjából évi félmilliárd forintot költségcsökkenést is el tudunk érni ezzel a tranzakcióval, azt gondoljuk, hogy lényegesen nagyobb fejlesztési kapacitással fogunk rendelkezni, teljes körűen kifehéritjük ezen a területen a fejlesztési szolgáltatási területet, szektort, beszállítói láncot, és azt gondoljuk, hogy azokban a fejlesztésekben, amiben az elmúlt két évben akár forráshiány, akár egyéb problémák miatt nem volt olyan előrelépés vagy egyáltalán nem történt előrelépés, olyan fejlesztési potenciállal rendelkezünk majd, aminek egyrészt forrásfedezete is rendelkezésre áll, másrészt pedig a szakmai inputok átadását követően gyakorlatilag azonnal elindíthatóak lesznek régóta várt vagy halogatott fejlesztések.

Az egészségügyi programmal kapcsolatosan azért nem beszéltem az IHSZ-programról, mert az alapvetően nem az EKOP-on nyugszik, hanem TIOP-os, TÁMOP-os projekteket, illetve kereteket érintő fejlesztési csomagról van szó, kerekén másfél tucat program elindítását kezdeményeztük az egészségügyi államtitkársággal közösen idén szeptemberben. Létrejött egy IHSZ-programiroda, ami a teljes egészségügyi ágazat intézményrendszerét maga alá fogta, a programiroda kialakítása, felépítése jelenleg is zajlik, folyamatosak az ezzel kapcsolatos létszámfelvételek. Azt gondoljuk, hogy azzal, hogy egy kézbe vontuk az összes informatikai projektet, TÁMOP, TIOP, EKOP-oldalról, az IHSZ programiroda keretein belül, és heti rendszeres projektértekezletet tartok én személyesen az egészségügyért felelős államtitkár úrral, igen lényeges eredményeket sikerült elérni. Én azt gondolom, hogy ma nincs olyan nyitott kérdés az egészségügyi projektek kapcsán, amire ne

találtunk volna megoldást vagy ne született volna döntés. És ezzel kapcsolatosan az első három projekt már elindult. Ugye itt igen jelentős csúszást sikerült felhalmozni az elmúlt időszakban, amelyet, azt gondolom, hogy le fogok tudni dolgozni a következő másfél-két évben. A projektek teljes körűen integrálva kerülnek megvalósításra, ez azt jelenti, hogy a programiroda mellett a KIFÜ mint minőségbiztosító projektvezető, a GYEMSZI mint szakmai input és a NISZ Zrt. mint megvalósító, és üzemeltető jelenik meg. Valamennyi projektben egységes infrastruktúra, üzemeltetés, fejlesztés, illetve projektvezetés kerül megvalósításra.

A most induló vagy már elindult projektek esetében, ezek közé tartozik az e-recept is, nagyon gyors eredményeket várunk, már a jövő évben szeretnénk az e-recept, illetve az interoperabilitáshoz kapcsolódó közhiteles nyilvántartások fejlesztését megvalósítani.

Az e-Magyarországra majd a digitális írástudással kapcsolatosan válaszolnék, és átadnám a szót a többieknek.

ELNÖK: Tökéletes, bár elég sok kérdést érintett helyettes államtitkár úr, de azért megkérdezem, hogy főigazgató asszony szeretne-e külön válaszolni. Engem az e-recept érdekelne.

DR. SELLEINÉ MÁRKI MÁRIA főigazgató (Országos Egészségbiztosítási Pénztár): Talán az e-receptről, mert azt hiszem, hogy helyettes államtitkár úr átfogta, és megválaszolta mindazokat a kérdéseket, ami a hozzám tartozó területet is érinti.

Az e-recept egy viszonylag hosszú utat megjárt program az egészségügy és az OEP életében is. Végző soron az elektronikus közigazgatásnak a részeként is meghatározható az e-recept egy része. Tehát ma ott tartunk ennek a megvalósításában, hogy mindaz, ami az elektronikus közigazgatást és az OEP feladatát érinti, az az EKOP-os projektben meg fog valósulni, semmivel sem több, és az a része pedig, ami a háziorvost, a gyógyszerterápiát, illetve a beteget érinti, az pontosan az ágazat más projektjében valósul meg, hiszen ez az egész egy komplex és egymáshoz kapcsolt rendszer. Ilyen módon az alap, ami az OEP jelentéselszámolási rendszeréhez kapcsolódik, az ebben az EKOP-os projektünkben benne van. Hogy ez pontosan mit is jelent? Annyit mondanék el, hogy a patikákban 150 millió vény fordul meg egy évben, ez a támogatott jogcímen felírt gyógyszereket jelenti, és ha ez megvalósul, illetve az EKOP-os pályázatunk révén már a vényfelírás pillanatában bekerül az OEP jelentéselszámoló rendszerébe gyakorlatilag a vény teljes adatállománya, ez a része gyakorlatilag lekezelődik. Azt gondolom, hogy ezzel megválaszoltam ezt a részt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Helyettes államtitkár urak? Fekete Gábor úr, parancsoljon!

DR. FEKETE GÁBOR helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Baja képviselő úrnak válaszolnék: az ügyfélkapu és a központi rendszer él és virul, ahogy helyettes államtitkár úr is elmondta, körülbelül 1,1 millió felhasználóval rendelkezik, szó sincs arról, hogy a jogszabály-módosítások a központi rendszert szétverték volna. Sőt azt gondolom, hogy a jogszabály-módosításokban létrejött új filozófia, a szabályozott elektronikus ügyintézés szolgáltatásunk és az elődje tulajdonképpen egy 2007-ben vagy 2008-ban elindított szolgáltatás, az elektronikus fizetési rendszer volt, ami már szintén nem a központi rendszer része volt, viszont a mai napig használjuk, és beépítjük a különböző szolgáltatásaink közé. Csak ezt bővítettük ki egy újabb lehetőséggel, sőt azt kell jelezni, hogy a központi rendszernek egy bizonyos pontja, a központi azonosítási ügynök, az továbbra is egységesen, egy helyen marad, és ehhez egyébként a továbbiakban más

azonosítási módok csatolódhatnak. Tehát, ha például egy mobil alapú azonosítás vagy más elektronikus aláírási módok, csatlakoztatás szükséges, akkor ezen a központi azonosítási ügynökön keresztül jöhet ez létre. Nyilván ezt tovább kellett fejleszteni, a már említett rendelkezés-nyilvántartás, összerendezés-nyilvántartás ezeket a célokat szolgálja.

Azt is meg kell említeni, hogy az Igazságügyi Minisztérium mint jogelődünk által indított projekteket mi mind végigvittük. Két ilyen projekt volt, amit az OIT-vel, illetve annak a jogutódjával az OBH-val befejeztünk. Az ügyfélkapcsolatok megújítására, illetve a csőd civil projektekre vonatkozó projektet befejeztük, illetve az országos cégnyilvántartásra vonatkozó, illetve az elektronikus mérlegbeszámoló rendszerre vonatkozó projekteket szintén befejeztük, sőt kiegészítettük. Egyébként éppen most, jelenleg folyik az elektronikus mérlegbeszámoló rendszernek az elektronikus fizetési rendszerrel való összekapcsolása, és január 1-jétől gyakorlatilag az elektronikus mérlegbeszámoló rendszer minden egyes elemében elektronikus lesz, és ez kötelező is lesz a társas vállalkozókra reményeink szerint január 1-jétől. Tehát egyáltalán nincs szó arról, hogy az előttünk elindított projekteket szétvertük volna, vagy megállítottuk volna. Ellenkezőleg. Ezeket az eredményeket, amelyek létrejöttek ezekben a projektekből, azokat megpróbáljuk felhasználni, és ezekből kiemelkedik az elektronikus fizetési rendszernek a beépítése. Ez, ha jól emlékszem, három vagy négy kapcsolódó projektben már most jelenleg is folyik.

A Seszták képviselő úr kérdésére, hát jogszabályváltozások természetesen várhatóak még, ugye nyilván ahhoz igazodnunk kell, hogy azok a szolgáltatások, amelyeket kötelező jelleggel az államnak fel kell állítani, ugye ez három szervezetet jelent, a Magyar Postát, a KEKKH-t, illetve a NISZ Zrt.-t, ezek projektekből valósulnak meg, a projektekből kialakultak most határidők, és ezekhez a határidőkhöz hozzá kell igazítani a jogszabályi határidőket. Nyilván nem követelhetjük azt, hogy előbb csatlakozzon egy olyan szolgáltatáshoz valamelyik szereplő, amelyet egyébként még az adott szolgáltató nem indított el. Ezek a projektek szerencsére elindultak, tehát ezek a fejlesztések jól megalapozottak, egyébként kiemelkedik közülük a teljes körű ügyfél-azonosítás projekt, ahol a NISZ Zrt. és a KEKKH hét kötelező állami szolgáltatást állít fel, egyébként a központi rendszerrel szoros együttgondolkodásban.

A jogszabályváltozások természetesen alacsonyabb szinten még tovább folynak, hiszen rengeteg olyan definíciós feladatunk van, ahol az elektronikus szolgáltatásokkal, interface-ekkel, webszervizekkel kapcsolatban definíciókat kell mondanunk, és követnünk kell azokat a változásokat, amelyek megvalósulnak az idők során. Nyilván a technológia folyamatosan változik, és megpróbáltunk egy olyan jogszabályi környezetet teremteni, ahol ezeket a technológiai változásokat is megfelelően követni tudjuk. Itt fontos dolog volt, hogy a régi ajánlások rendszere, ami egyébként egy jól működő rendszer volt, azt is tovább vigyük, de ugyanakkor szigorítanunk is kell, hiszen hogyha valaki egy elektronikus szolgáltatást széles körben elindít, akkor mindig az időben folyamatosan, mindig biztosítani kell azt, hogy ezt az érintettek igénybe tudják venni. Tehát nem lehetnek olyan módosítások mint például adott esetben a központi rendszer, illetve a hivatali kapu kapcsolatában volt az elmúlt időszakban, hogy valaki egy olyan módosítást csinált, amiről elfelejtette értesíteni a hivatali kaput kiépítő szervezeteket, és ezért leestek róla, és emiatt a szolgáltatásuk nem működött. Tehát a jövőben ezeket, az elektronikus szolgáltatásokkal kapcsolatban nem szabad megengedni, nyilván a hatóság egyik feladata az lesz, hogy ezeket felügyelje.

Nagyon fontos az, hogy a közigazgatás megértette egyébként ezt az új gondolkodásmódot, amit elindítottunk, most egy kicsit inkább a másik oldalra kezdünk esni, hogy mindenki új szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatást képzel el, és adnak újabb és újabb ötleteket. Ezeket meg fogjuk vizsgálni, és abban az esetben, hogyha ennek van értelme, és kapcsolható a Ket. megfelelő részeihez, abban az esetben nem fogunk elhajolni ez elől, nyilván akkor a megfelelő jogszabály-módosításokat át fogjuk vezetni.

Jeleznem kell, hogy a Belügyminisztérium által jelzett építési hatósági rendszerrel kapcsolatban a belügyminiszter benyújtotta a kérelmet ennek a szabályozott elektronikus ügyintézés szolgáltatásnak az elindítására, és január 1-jétől remélhetőleg szabályozott környezetben fog tudni elindulni ez a szolgáltatás. Egyébként egy nagyon jellemző és fontos bürokráciacsökkentő szolgáltatás.

A kkv-k bevonására csak egy rövid válasz. Maga az EKOP jellegéből fakad, hogy a támogatásokat, kedvezményezetteket alapvetően a közigazgatásból tudjuk nevesíteni vagy kiemelt projekt részeként vagy valamilyen pályázati úton keresztül. Jelenleg folyik az a két ágazati pályázat, amit államtitkár úr már jelzett, ezeknél kisebb összegű támogatások elnyeréséről is szó van, itt az egyes prioritásnál két komponensben 30-50 millió forintra, illetve második komponensben 50-300 millió forintra lehetett pályázni, illetve a kettes prioritásnál hasonlóan, itt volt egy másik komponensben egy nagyobb, 400 millió forintos támogatási lehetőség, ami azt jelenti, hogy ezekben a létrejövő, új támogatási szerződésekben sokkal könnyebb lesz a magyar kkv-knak beszerzési eljárások útján bekapcsolódni. Ugye körülbelül 80 ilyen pályázat érkezett be, nyilván az elbírálás után kiderül, hogy ezekből melyiket lehet támogatni, és azután a beszerzési eljárásokban valószínűleg már sokkal könnyebben vagy központosított eljárások keretében belül vagy pedig egyedi beszerzési eljárások keretén belül tudnak bekapcsolódni a kkv-k.

Még egy utolsó, az információbiztonsággal kapcsolatban egy kötelezettsége van a KIM-nek egy törvénytervezet benyújtására, ennek a közigazgatási egyeztetése jelenleg folyik, és valószínűleg novemberben a kormányon keresztül benyújtásra kerülhet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vetési úr, ki akarja-e egészíteni esetleg? Bár Fekete Gábor már elég sok mindenre választ adott.

VETÉSI IVÁN, a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala elnöke: Köszönöm szépen. Bocsanat, csak itt erőforrással osztozunk a BM-mel, ahogy szoktunk általában (*Derültség.*). Csak néhány megjegyzés. Tehát, amikor insource-ról beszélek, a KEKKH nem hajtott végre egyetlen cégvásárlást sem, és minden a jogszabályok szerint történt. Itt a korábbi rossz gyakorlattal ellentétben annyi történt, hogy a hivatal az államnak kifejlesztett szoftverek jogait megszerezte, és maga tudja eldönteni, hogy kivel fejlesztet és hogyan, és nincsen kiszolgáltatva különböző külső vállalkozásoknak, akár azok megszűnésének, akár azok átalakulásának vagy csak koncepcióváltásának.

A kormányablakok helyzetével kapcsolatban fontosnak tartom megjegyezni, hogy a KEKKH maga egy végrehajtó szervezet, nem stratégiaalkotó. Az a feladatunk, hogy azokat a jogszabályokat, jogszabályok szerinti működést biztosítsuk, amit a kormányzat és az Országgyűlés megszab akár a KEKKH vonatkozásában, akár a kormányablakok vonatkozásában.

A nemzeti egységes kártyarendszernél nem volt koncepcióváltás, továbbra is ugyanaz a föderatív elven működő kártyarendszer, amiről többször is tartottam előadást, volt szerencsém itt a Parlamentben az Infotér által szervezett konferencia keretében. A nemzeti egységes kártyarendszer kialakításának határideje egyéb iránt 2013. június 30. Erre a határidőre egyrészt a szabvány és a szabályozási keretek teljes körű kidolgozása, a központi kártyanyilvántartó és kártyamenedzsment rendszernek a kidolgozása valósul meg, illetve azok az auditfeltételek, ami alapján valaki csatlakozhat akár kibocsátóként, akár majd elfogadóként is a nemzeti egységes kártyarendszerhez.

Sokszor elhangzik az, hogy milyen adatok kerülnek a kártyára. A nemzeti egységes kártyarendszerben kibocsátott kártyákra, a chippekbe semmilyen, olyan adat nem kerül, ami az azonosításon kívül szükséges, azaz csak az egyéni azonosítószám fog a chipen szerepelni. A

kártyamenedzsment központ sem tárol egyéb adatokat, csak a kibocsátott kártyákat tartja nyilván, az adatok továbbra is az egyes kibocsátók szakrendszereiben lesznek megtalálhatók.

Hadd tegyek említést itt az IT-biztonsággal kapcsolatban, hiszen az tényleg egy fontos témakör, minden projektnél külön figyelünk arra, hogy illeszkedjen az IT-biztonsági rendszerekhez, stratégiánkhoz és a készülő törvényhez is, és kiemelten fontosnak tartjuk ezt a területet. Azt gondolom, jól mutatja ezt az, hogy a NISZ-szel, közösen a KEKKH-val részletes cybergyakorlat összességében az egész ország számára sikerrel záruló gyakorlat volt, és azt gondolom, hogy ez is mutatja, hogy összefogottan is vannak olyan területek, amit jól és sikeresen tudunk véghez vinni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tóth László helyettes államtitkár úr!

DR. TÓTH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Én először is meg szeretném köszönni Baja alelnök úrnak a Belügyminisztérium felé sugárzó dicséretét. Mi is tiszteljük az ön szakmai tudását.

Három kérdés merült fel a Belügyminisztériummal kapcsolatban. Az egyik az, hogy a segélyhívó rendszer mennyiben segíti majd a rendőrségnek az életét. Ha emlékeim nem csalnak, akkor a kormányprogram 17-es pontja írta elő 3500 rendőr felvételét. Azt jelenthetem, hogy 4120 új rendőr van állományban 2010 óta, és természetesen a rendőrség hatékonyságára egyértelműen pozitívan kell hogy hассon, amint a már említett 147 ügyeleti rendszer jelenleg 19 megyére való felhozása. Ez humán erőforrásokban is megtakarítás, hiszen egy ügyeleti szolgáltatást hét főre kell számolnunk jelenleg a szabadságok és a pihenőidők miatt.

A másik, a tűzoltóságoknak a helyzetét mennyiben fogja befolyásolni. Hát szerintem egy nagyon jó döntés volt, amikor megalakítottuk az állami tűzoltóságot vagy katasztrófavédelmet, hiszen előtte szintén ugyanez az elaprózott rendszer működött, tehát 147 polgármester 147 kiválasztási rendszerével kerültek be a tűzoltók a szervezetbe. Ez most egyszerűsödött, mert most egy olyan kiválasztási rendszer van, amibe már meg tudjuk válogatni ezeket a kollégákat.

A harmadik az információbiztonság. Hát erről csak annyit, hogy szerintem 2006-ban az egy büntett volt, amikor a Belügyminisztérium megszűnt, éppen 158 év után, tehát 1848-tól volt Belügyminisztérium. Csak számokban, közgazdászként: az Igazságügyi Minisztérium 45 milliárdos költségvetéséből 40 milliárd volt a büntetés-végrehajtás, ráhúztunk egy 45 ezres szervezetet 250 milliárddal, ezt rendőrségnek hívják. Hála istennek, 2010-ben ez rendeződött, és azóta is úgy gondolom, hogy jó úton járunk, és nagyon is fontos volt azoknak az új szervezeteknek a megalakítása – mint Terrorelhárítási Központ és Nemzeti Védelmi Szolgálat –, amit Pintér belügyminiszter úr sikeresen végrehajtott. Tehát az információbiztonságról ennyit.

Azóta – úgy gondolom – minden magyar állampolgár nyugodtan aludhat és kelhet, mert sokkal koncentráltabb a Belügyminisztérium közigazgatási része, hiszen az eddig szent tehénként kezelt titkosszolgálatok is a Belügyminisztérium alárendeltségébe kerültek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Esetleg van-e másnak valami kiegészítése? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, lehetőség nyílik a képviselőtársaimnak egy rövid véleménykör megtartására. Nem tudom, van-e erre kérés. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. BAJA FERENC (MSZP): Köszönöm szépen. Úgy értelmezem, hogy az ügyfélkaput használni fogja az egészségügy. Nem kérek választ, de a bólogatásból ezt láttam. Összegezném azt az álláspontot, hogy az elektronikus eljárásokról szóló törvény az aláíráshoz

kötődően – és nem az igazgatással szeretnék ezen vitatkozni – az asztal másik oldalán ülő szereplők végre kell hogy hajtsák a törvényeket. Én azonban parlamenti képviselő vagyok és szakpolitikus, ebből következően lehet az ügyben véleményem, jogszerűen persze meg kell védeni, ezt értem, csak jelzem ebből következően, hogy hol járhatnánk... Az elektronikus közszolgáltatás alappillére a lakás, a munkahely, nem a közigazgatás. Ez az alapvető különbség abban, amit én képviselek azokhoz képest, akik egyébként ezt az egészet csak egy közigazgatási kérdésként kezelik. Ezért volt nagyon nagy baj az elektronikus közüzemi közszolgáltatások területéről kivonulni, ott a jogszabályt megszüntetni, és helyette csak az egészet államigazgatásként kezelni. Nem megyek bele a részletekbe, csak jelzem a koncepciót. Ennek az eredményeként ma az okos mérés felé már sokkal közelebb járnánk, és e szabályozás keretei között lehetne elindítani sok mindent, de ezzel a részével csak azért teszem mindig az asztalra, hogy ne legyen meglepetés, amikor mi ezt programba foglaljuk. Tehát ez egy elvi vita, ez nem érinti az önök teljesítményét sem. Nem az alapján mondom a kritikámat.

Amit magam számára leszűrtem, az a következő: a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a KIM is, amennyire én látom, úgy nyilatkozott, hogy a Ket. január 1-jei bevezetésével, együtt az adózási törvénnyel semmilyen problémája nem lesz. Én ezt így is értelmezem, és a javaslatom az, hogy januárban tekintsük át a Ket. végrehajtását bizottsági szinten. Nézzük meg, hogy igaz-e. Én hajlamos vagyok ezt elfogadni, nekem nagyon sok aggályom van arra vonatkozóan, hogy sokfajta működési probléma fog előállni. Most az az álláspont, hogy ez nem lesz, de szeretném, ez a dolgunk, hogy januárban erre térjünk vissza.

Reménykedem, hogy önöknek igazuk van, nekem sok itt az aggályom. De ezzel nincs semmi problémám abban az értelemben, hogy úgy értelmezem, hogy azt nyilatkozzák, hogy minden rendszer rendelkezésre fog állni, a források meglesznek, és január 1-jével az új Ket. az új szabályozás szerint, amelynek a jogszabályai is megfelelnek, rendben lesz. Ma én csak egy példát mondok, hogy miért aggályosodom. A Ket. jogszabály szerinti bevezetése és például egy európai uniós projekt végrehajtása mintegy fél-egy év határidőcsúszásban van egymással, de lehet, hogy én ebben majd tévedek, januárban tekintsük át szerintem, hogy minden megnyugtatóan zárult-e.

Egy olyan elem van, amit szeretnék elmondani, az pedig a következő: továbbra is fenntartom azt, hogy nézzük meg a KEKKH-ban, hogy mi történt. Én azt kezdeményezem, hogy vagy az év végén vagy a jövő évben tekintsük át az intézmény működését a két felelős miniszter és intézmény bevonásával, valamint azt jelezném, hogy nem azzal van a probléma, hogy vásárolnak, azzal van probléma, hogy nem értjük, a TIGRA mit keres ebben a körben. Ezt nem értjük. Értettük azt a kormányzati álláspontot egyébként, hogy itt egy opcióra van szükség, itt meg kell vásárolni cégeket, szeretnék, hogyha ez az államigazgatáson belülré kerülne. Ezzel semmi gondunk nincs. Lehet nekünk más a véleményünk, de ez egy kormányzati döntés. Itt a probléma nem a vásárlással, hanem a TIGRA-val van. Sok szempontból is, de ezt nem a bizottság keretei között fogom asztalra tenni, csak jelzem, én megkaptam Vetési úr álláspontját, itt minden jogszerű volt és szakszerű, az igényeknek megfelelő. E szerint fogjuk majd a kezdeményezésünket megtenni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bár alelnök úr egy kicsit tágan értelmezte az EKOP-os véleménykört, de természetesen figyelembe vettük a véleményeket, illetve a jövőbeni napirendi javaslatokat. Mivel több vélemény vagy kérdés nem hangzott le, meg szeretném köszönni a helyettes államtitkár uraknak, főigazgató asszonynak különösen, hogy elfáradt, és tájékoztattak minket. Bevallom őszintén, hogy mint az albizottság elnöke egy kicsit megnyugodtam az előző albizottsági üléshez képest, és bízom abban, hogy azokat, amiket elmondtak, illetve ezek a projektek megvalósulnak a következő másfél évben, hiszen a

múltkor azt mondtam, hogy a 24. órában vagyunk, akkor talán most azt tudom mondani, hogy a 23-ban.

Tehát egy kis megkönnyebbüléssel fogok ma távozni, és szeretném önöket kérni, hogy a jövőben is maradjunk kapcsolatban. Ha mi tudunk esetleg segíteni a projektek felgyorsításában, akkor kérem, ezt jelezzék, illetve ezt jó előre jelzem, bár úgy látszik, ez egy következő napirendi pont lesz egy következő bizottsági ülésen, szeretnénk, ha majd fél év múlva ismét eljőnének és beszámolnának arról, hogy ezek a projektek, amik tényleg könnyíthetik az állampolgárok hétköznapijait, illetve ténylegesen felgyorsulnak, valamint az EU-s pénzek kifizetései éppen akkoriban hogyan állnak. Nagyon szépen köszönöm, hogy elfáradtak az albizottsági ülésre. Jó munkát kívánok.

A Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. projektjeinek harmonizációja

Át is térnék a második napirendi pontra, de Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár urat meg szeretném kérni, hogy ő maradjon, mert ő állandó szereplője a mai bizottsági ülésünknek.

A Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. – közismertebben NISZ Zrt. – projektjeinek harmonizációja. Elég nagy idődrukk alatt vagyunk, úgyhogy megkérem vezérigazgató urat, hogy röviden adjon egy tájékoztatást, hogy mi van most éppen a NISZ háza táján. Az sem egy egyszerű történet, ami az elmúlt két és félévben ott lezajlott, és utána egy rövid kérdés-, illetve véleménykört nyitnánk ezen a területen. Illetve utána a harmadik napirendi pontunkra gyorsan áttérnénk. Én szeretném fél egykor legkésőbb befejezni az albizottsági ülést, úgyhogy próbáljunk ezzel az időkerettel gazdálkodni. Parancsoljon, vezérigazgató úr.

Szabó Zoltán Attila vezérigazgató (NISZ Zrt.) tájékoztatója

SZABÓ ZOLTÁN ATTILA vezérigazgató (Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt.): Értettem a finom célzást, nagyon gyors leszek. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Albizottság! Tisztelt Jelenlévők!

Ha megengedik, én egyből nem csapnék bele, hanem ahogy felvezette elnök úr, adnék egy tájékoztatást, hogy mi is történik a NISZ-en belül.

Elmondom, hogy mit jelent a NISZ. Ez egy 100 százalékos állami tulajdonban lévő vállalat, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium felügyelete alá tartozik, és az állam stratégiai infokommunikációs infrastruktúráját működteti. Csakhogy a fogalmakat tisztázzuk, hogy mit és miért csinálunk. Főbb tevékenységek. Nem biztos, hogy a végére tudnánk jutni, annyi mindent csinálunk, ha megengedik, nagyobb blokkokba csoportosítanám a mi tevékenységünket.

El kellene kezdjük a kaptafánál a beszámolót. Nagyon sokat beszélünk a központi rendszerről. Én is nagyon örülök annak, hogy a központi rendszer nem lett lezúzva, hanem megerősödve megy tovább, mert egy igen komoly szerepe van a továbbiakban a központi rendszerünknek. Ki fogok térni a központi rendszer további fejlesztéseire, de első körben azt kell mondjam, hogy túlélte a központi rendszerünk és megerősödve fog továbbmenni. A távközlési tevékenységünkénél, aki jártas a távközlésben, tudni fogja, hogy mit jelent 10500 végpontot üzemeltetni, és azon szolgáltatást nyújtani. Az informatikai lábunk a másik nagy tevékenységünk. Ott körülbelül olyan 9000 felhasználót szolgálunk ki. Ez is egy borzasztó nagy szám, hogyha tudja valaki, mit jelent 9000 eszközt kiszolgálni. Itt alapvetően asztali számítógépeket kell érteni, notebookokat kell érteni, tárhelyeket, levelezőrendszert, tehát ez is egy eléggé összetett és szétágazó tevékenység, ha nemcsak az informatikai részt nézzük.

Nem utolsósorban kiemelném azt, hogy a NISZ tevékenysége bővült egy újabb leányvállalattal, a Pro-M-mel. Az EDR-t üzemelteti most már a leányvállalatán keresztül a

NISZ, ami azt jelenti, hogy a készenléti szervek, szervezeteknek, rendőrség, mentő, katasztrófavédelem országos rádiótávközlő rendszerét üzemelteti a NISZ.

Úgy nagyjából a tevékenységét ezekben a blokkokban tudnám összefoglalni, és hogyha megengedik, az elmúlt nyolc hónapról pár gondolatot megosztanék önökkel. Február 6-án kértek fel, hogy vegyem át ezt a vállalatot. Aki ebben a térben mozgott, azért bizonyos információkhoz hozzájutott, hogy folyamatosan megkérdőjelezték a NISZ létjogosultságát, és egyáltalán, hogy legyen, maradjon, daraboljunk folyamatosan, e körül forgott a téma. Én olyan feltételekkel vállaltam ennek a cégnek a vezetését, hogy megengedik, hogy építsek egy korszerű vállalatot, amely azon kívül, hogy ezeket a blokkokat itt felsoroltam, sokkal többet és korszerűbben tud letenni itt a magyar államnak, a közigazgatásnak. Tehát tekintsük közösen végig azt, hogy mit is csináltunk végig az elmúlt nyolc hónapban. Tehát milyen állapotban lévő vállalatot tudtam átvenni, és itt elsősorban belső viszonyokra koncentrálnék, a külső viszonyokat több mint valószínű, hogy jobban ismerik, mint én. Hogyha nem, akkor egyet-kettőt kiemelnék ebből.

Egy szétdarabolt vállalatot sikerült átvennem. Miért volt szétdarabolt? A feladatokat vette át a vállalat, és a vállalat a feladatokkal szervezeteket is átvett. Nem sikerült ezeket beintegrálni az idő rövideje miatt, ezért minden feladat egy külön szervezetet jelentett a cégen belül. Aki gazdaságtant tanult, akkor az első oldalakon ezzel riasztják el a közgazdaságtudományi egyetemen, aki nem döntötte el biztos, hogy erre a pályára akar-e lépni, akkor hogy tudja, hogy mibe ne csapjon bele.

Hiányoztak a szinergiák, nem volt létező vállalati stratégia. Ami volt, kézbe vettem, kilóra megvolt, de éppen az életszerűsége hiányzott a stratégiának. Nagyon jó gondolatok voltak benne, csak éppen az életszerűséget kellett hozzátenni, és ahogy mondtam a bevezetőben, úgy letenni egy stratégiát, hogy nem volt meggyőződve mindenki a politikumon és a szakmán belül, hogy ezt a vállalatot meg kell tartani, elég nehéz volt így értelmezni.

Az üzleti tervünket visszatartottam, mert nem volt realiztikus, demotivált munkavállalókkal kellett szembenéznem az első állományülésen, nem léteztek vállalatirányítási folyamatok. Részben léteztek, én úgy fogalmaztam meg, hogy szájról szájra működik ez a vállalat, mint egy népmese.

Egyenként végigmennék ezeken. Tehát nagyon rövid időn belül sikerült felállítani egy új menedzsmentet a vállalat élére. A vállalati stratégiát átírtuk, ezt elfogadta az NFM is, az MNV is, valamint a vállalat igazgatósága is. Mi az új elem ebben a stratégiában? Ez hosszú távra épít, nemcsak rövid távra, hosszú távra, hogy egy versenyképes vállalatot fogunk felépíteni, és ez a stratégia mérhető. Elég sokáig dolgoztam a versenyszférában, számomra a mérhetőség az egyik legfontosabb elem.

A folyamatokat feltérképeztük, van-e folyamati térképünk, tudjuk, hogy hova akarunk eljutni, azt is tudjuk, hogy mennyi időn belül akarunk eljutni. Egy vállalat folyamat vagy egy működési folyamat nélküli koncepció vagy koncepció nélkül nem lehet vállalatirányítási rendszereket bevezetni. El kell mondjam, hogy a vállalatnak nincsenek vagy nem voltak, és elkezdtek bevezetni azokat a rendszereket, amivel a vállalatot tudjuk mérni, tudjuk irányítani. Újabb szervezeteket hoztunk létre, a nevében a megoldása a NISZ-nek, mi szolgáltatók vagyunk és igazából nem volt a vállalatnak egy ügyfélkapcsolati szervezete, amelyiket lehet, hogy profánul hangzik, én értékesítési területnek nevezem. Nekünk igenis kell, hogy egy értékesítési tevékenységet folytassunk, magas szintű ügyfélszolgálat adjunk az ügyfeleinknek.

Megerősítettük a fejlesztési területet, szép lassan közeledünk az EKOP-s projektek felé. Ez azért volt fontos, hogy megerősítsük a fejlesztési területet, hogy befogadó tudjon lenni a NISZ, 14 projektet viszünk. Hogyha nem nyúltunk volna hozzá a fejlesztési területhez, nem tudnánk vinni ezeket a fejlesztéseket.

Kialakítottunk nem utolsósorban egy cégcsoport szintű működést, most már a NISZ-nek két leányvállalata van. Ezeknek a szerepét kellett tisztáznunk, hogy milyen szerepük van a mi életünkben, miben segítik a mi működésünket. Hogy mérjük őket, a konszolidált eredményünket hogy befolyásolják és így tovább. Tehát nem kell ebbe részletesebben belemennem, ez is egy fontos lépés, a mi életünkben.

Az elején mondtam, hogy van egy közel 9000 eszköz, amit üzemeltetünk az informatikai területen. Ebből 4000-et direktben szolgáltatunk ki, a többi 5000 outsource-olva volt. Ahogy korábban a piaci cégekhez telepített feladatokat vette át a NISZ, az elmúlt nyolc hónapban körülbelül 2500 eszközt sikerült insource-olnunk, ez azt jelenti, hogy öt más vállalattól átvettük ezeket a tevékenységeket. Ez nagyon fontos azért, hogy a NISZ csinálja is azt a tevékenységet, amiért felel és ne csak papíron létezzen.

Biztos kiderült önök számára, hogy a NISZ egy integráló szerepet akar játszani ebben a térben, és most térnek rá egy kicsit a külső környezetre. Semmilyen kapcsolatunk nem volt a KEKKH-val, ez borzasztó. Azon kívül, hogy mi szereztünk be nekik egy ügyfélszolgálatot, és ahhoz semmilyen hozzáadott értékünk nem volt. Ez volt ez az egyedüli olyan kapcsolat a KEKKH-val, amit át kellett venni. Most számos olyan tevékenység van, ami pont az ellenkezőjét erősíti, hogy igenis lehet közösen, közös célokért, érdekekért dolgozni. Van több olyan projektünk, ahol már megkötöttük a támogatási szerződést, és konzorciális partnerek vagyunk ezekben a projekteknél. Én úgy gondolom, és ez lehet, hogy az én habitusomból adódik, hogy nem háborúban, hanem békében lehet, és igen fontosak ezek a magyar állam számára, úgy a piaci szereplőkkel, valamint a közigazgatási szerepet betöltő intézményekkel közösen megosztani ezeket a projekteket, hogy mindenki azt adja hozzá, amihez ért. Nagyon fontos ez a mondatom, hogy amihez ért, és nem mást. Tehát meg lehet tanulni tevékenységeket, és fontos is megtanulni tevékenységeket, de nincs idő rá. Itt van egy másfél év ezekből a projektekből, most megtanulni kicsit nehéz.

Ez volt az én személyes megjegyzésem ezzel kapcsolatban, ha megengedik, ráfordulnék a projektjeinkre. Mint mondtam önöknek, 14 projektünk van, egyesek már korábban elkezdődtek, egyesek most fognak elkezdődni. Az elkezdettek közül kiemelném a KKIR-projektet, és hadd mondjam azt el, hogy ezek a projektek milyen szerepet töltenek be.

A konszolidáció, ami elkezdődött mondjuk korábban a távközlési szektorban, és most folytatódik az informatikai szektorban, ezek kéz a kézben kell hogy haladjanak. Megvan a szerepük ezeknek a konszolidációknak, és ezeket ezekkel az EKOP-os, európai uniós projektekkal tudjuk megvalósítani. A KKIR-nek kimondottan ez az egyik szerepe, hogy a – ha megengednek megint egy személyes véleményt – a szutyok gépeket meg eszközöket ki lehet váltani korszerű eszközökre. Igen, ez a projektért a NISZ a felelős. Mi az összes tételt már elindítottunk, amelyek szerepelnek ebben a projektben. Határidőre le fogjuk zárni ezt a projektet. Azt kell mondjam, még egyetlen olyan eleme van ennek a projektnek, amit én visszatartottam szándékosan, az IT-biztonsági rész. Ez egy nagyobb lélegzetvételyi történet kell hogy legyen, hogy azoknak az eszközöknek, ahol mi szolgáltatunk, újragomboljuk közösen a BM-mel, az NFM-mel azokat az IT-biztonsági kérdéseket, amivel idáig nem nagyon foglalkoztunk. Itt több projekt kell összeérjen az IT-biztonsági kérdésekben, de ezt is elindítottuk a múlt héten pénteken, a fő irányokat leütöttük, és elindult ezeknek a folyamatoknak a kidolgozása és leírása. Tehát a KKIR 1., engedjék meg, hogy 1-esnek nevezzem, lesz egy folytatása is a kormányzati informatikai rendszerek továbbfejlesztésében.

A következő, amiről szeretnék beszélni, az e-levéltár. Ez egy elég sokat megért projekt, többször nekifutott a NISZ, három héttel ezelőtt sikerült lezárnunk ezt, és meg tudtuk hirdetni a nyertest, a megvalósítás elindul. Első körben a műszaki megvalósítás indul el, majd utána az adatok migrációja fog megvalósulni. Az egésznek a tesztelését az én olvasatomban valamikor jövő október-novemberben fogjuk lezárni.

Egységes központi elektronikus irat és dokumentum megvalósítása. Ez a KKIR-projekt lenne. A mi szerepünk a projektben, és itt is megint azt kell mondjam, a KEKKH nyitottsága, hogy meg tudtuk győzni, hogy ilyen fontos projektet nem lehet csak egy NOD-dal megvalósítani. Ha leáll a NOD, leáll az egész rendszer. A KEKKH meghallgatta az érveinket, és így mi is szerepet kaptunk ebben a projektben. A projekt most ott tart, hogy az eszközök beszerzése folyik, az árlejtése folyik a rendszernek, úgyhogy amint lezárjuk ezt, a NISZ részéről nagyon rövid időn belül be fogjuk fejezni, fel vagyunk készülve mindenre, tehát a tervek az utolsó bit-szintre ki vannak dolgozva.

Sorrendben most nálam az önkormányzati ASP-projekt következne, de ha megengedik, ezt most átugranám, és majd visszatérek rá. Rátérnék arra a két fontos projektre, amihez kötődik valamennyire az ASP-projekt is.

Az egyik közülük a KKIR 2. Ha a KKIR 1-ben a felhasználói szintet céloztuk meg, a KKIR 2-ben a következő szinteket, az IT-rendszerekben a következő szinteket céloztuk meg: tehát szerverektől kezdve, és így tovább, a nagy rendszerek korszerűsítését céloztuk meg. Szintén ebben a projektben fogjuk megvalósítani a távközlési oldalon a telefónia továbbfejlesztését. Ezt már elkezdtük, az idén már átmigráltunk számos vonalat. Ezt folytatni kell körülbelül 40 ezer vonal migrációját jelenti. Ha valaki már foglalkozott ilyesmivel, tudja, és értékelni fogja a mi munkánkat. A stratégiát már kidolgoztuk, és átadtuk az NFM-nek, valamint az NHP-projektnek is, mert ez kéz a kézben tud csak menni a hálózati konszolidációval. Kidolgoztuk azokat a platformokat is, hogy min szeretnénk ezeket szolgáltatni, szem előtt tartva a BM-nek és a többi szereplőnek az igényét, hogy hogyan valósítsuk meg a telefóniamigrációt a kormányzati szektorban.

Tehát summa summarum a telefónia konszolidációja is elkezdődik jövőre, és folytatni fogjuk, minél hamarabb megpróbáljuk lezárni. Miért fontos? Azért fontos, mert most per pillanat körülbelül száz alközpont működik a kormányzati szektorban, különböző alvállalkozók működtetik ezeket. Egy, hogy költséges, kettő, kiszolgáltatottak vagyunk. Nem korszerű. Ez ugyanúgy, mint ahogy elmondtam, hogy az informatikai eszközök insource-a, ezt is végre kell hajtsuk azért, hogy egy egységes telefónia valósuljon meg a kormányzati szektorban. Tehát letettük a megvalósítási koncepciónkat erre, körülbelül olyan két hete, ennek a véleményezése folyik.

A másik nagy projektünk, és eddig úgy híresült el a kormányzati piacon is, hogy a kormányzati felhő. A kormányzati felhő nagyon sok olyan dolgot érint, hogyha belegondolunk, akkor már most is működnek különböző felhők, csak mi nem felhőknek nevezzük őket. Tehát hogyha megnézzük egy Microsoft-platfomot, hogy különböző levelezőrendszerek működnek, ez is önmagában egy felhő. Tehát ezeknek az eszközszintű konszolidációja. És szerintem itt lesz megint az, amit mondtam az elején, hogy mindenki azt csinálja, amihez ért. Mi ehhez értünk, üzemeltetéshez értünk, és ehhez, ahhoz, hogy üzemeltessünk, egy korszerű rendszer kell hogy előálljon.

És mi ezzel tudjuk segíteni a többi európai uniós projektet, ami itt fut ebben a térben, mert azok, akik projekteket visznek, nem kell gondolkodjanak azon, hogy milyen vason, milyen kapacitáson, ki fogja nekik megcsinálni, mennyiért fogják megcsinálni. Igenis, mi nekik tudunk adni egy olyan kapacitást, hogy csak a saját feladataikra kell hogy koncentráljanak. És nem utolsósorban ezt üzemeltetni kell. Kicsit, mintha elfelejtenék egyesek azt, hogy öt évig üzemeltetni kell egy rendszert, és annak van költsége.

Tehát mi ezt fogjuk megcsinálni. Mind a kettőt, a KKIR 2-t, meg a felhőt a támogatási szerződés megkötéséig el fogjuk vinni december 31-ig. Megint, ahogy mondtam az elején, a NISZ egy befogadó szervezet. Nyitottak vagyunk a piaci szereplők véleményére. Most folyik a konszolidáció, körülbelül 12 cég jelezte azt, hogy részt szeretne venni a konzultációkon. Holnap kezdődnek a konzultációk a piaci szereplőkkel. Körülbelül két hét alatt le fogjuk zárni, utána meg fogjuk írni a megvalósíthatósági tanulmányunkat, a részletest, és így tovább.

Tehát igenis, mi kíváncsiak vagyunk arra, hogy máshol hogy csinálják ezt. Sajnos Európában máshol csak csíráit látjuk a kormányzati felhőnek. Alapvetően Európa itt egy kicsit késésben van. Látjuk az igyekezetét az Európai Uniónak, hogy fel próbál zárkózni ezen a téren. Nem azt mondom, hogy Európában mi zászlóvivők leszünk ebben a történetben. Nem szeretem a nagy szavakat, inkább szerényen álljunk hozzá, van egy igényünk, ezzel meg fogjuk oldani a kormányzati szektornak azon igényét, ami a felhőben fog történni.

ELNÖK: Elnézést, vezérigazgató úr, hogy közbeszólok, látom, hogy itt több témakör is még vissza fog jönni az albizottság ülése után...

SZABÓ ZOLTÁN ATTILA, a NISZ Zrt. vezérigazgatója: Utolsó gondolatoknál tartok. Ha visszahozhatom az ASP-t, akkor az önmagában megint egy felhő, ahonnan le tudnak hívni az önkormányzatok különböző rendszereket és különböző támogatásokat.

Nagyon sok más projektem van, amiről tudnék beszélni, de úgy gondolom, hogy ezeket kellene kiemelnem.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. Biztos vagyok benne, hogy állandó jellegű meghívottja lesz a NISZ az albizottsági üléseknek, mert tényleg az egyik fő játékos ezen a területen. Viszont most lehetőségünk van arra, hogy a képviselők kérdezzenek. Baja alelnök úr, parancsoljon!

Kérdések, észrevételek

DR. BAJA FERENC (MSZP): Köszönöm szépen. Azért is kezdeményeztem ezt az előterjesztést, mert én magam is rendkívül fontosnak tartom a NISZ szerepét a következő időszakban. Ugyanakkor látom azt, hogy kormányzati és egyéb oldalról nyilvánvalóan a fejlesztéseknek hiánya van. A NISZ-nek valóban az a szerepe, amelyet vezérigazgató úr jelzett, az egyik legfontosabb szerepe az üzemeltetés és az üzemeltetés biztonsága. Ezt szeretném előállítani, és látom azt, hogy sikeres 14 projekt pályázat van. Ugyanakkor azt is tudom, mert ismerem az európai uniós finanszírozást, hogy ezek a projektek, az elszámolásai és a műszaki feltételrendszerei ebben az értelemben nem és kizárólag egy egységes üzemeltetési mechanizmust kell hogy kiszolgáljanak, hanem ezek részterületeket visznek. Én azonban rendkívül fontosnak tartom, ilyen értelemben megnyugtató volt vezérigazgató úrnak az áttekintése, de mégis hangsúlyt fektetnek erre, sőt az lenne az igényem, hogy valamilyen értelemben szervezetileg is rögzítődjön vagy belül vagy kívül szakértőkkel az a típusú tudás, hogy ezt az Európai Unióból bejövő fejlesztéseket mégis egy egységes üzemeltetői platformra tudjuk vinni. Az Unió azt fogja kérdezni, hogy ez a 12 projekt elszámoltatható-e külön-külön, és ha külön-külön elszámoltatható, és külön-külön műszakilag specifikált, akkor ez neki rendben van. Én azonban úgy látom, hogy 10-20 milliárd forintért, ami most bemegy ebbe a cégbe, nekünk, akik az informatikáért aggódunk, az az igényünk is megvan, és ezt szerettem volna a vezérigazgató úr felé jelezni, hogy azon túl, hogy ez legyen sikeres, legyen elszámolt, legyen az egész integrált központi üzemeltetési mechanizmus része. Ezt szeretném megfogalmazni igényként egyelőre csak az én nevemben, de azt remélem, hogy ezt a bizottság többi tagja is osztja, és ezen keresztül megtámasztani vezérigazgató úrnak azt a mandátumát, hogy azon túl, hogy ezeket el kell számolni külön-külön a 14 projekttel, mi igenis igényt tartunk arra, hogy igenis egymás szemébe nézve azt is láttuk, hogy közben a NISZ megerősödött, egységes maradt, strukturált maradt, hatékony maradt, és ennek egyfajta szakmai integrációs szerepét a NISZ ellátta.

Ezen kívül, és ezt így köszönöm, rendben van, majd fogunk ebben jelentkezni, egyetlen egy olyan kérdésem van, amire viszont szeretném, hogyha válaszolnának. Ez pedig az üzemelési biztonsághoz kötődik. Ez a közszolgáltatási szerződések és az adatfeldolgozási

szerezés. Ezek, mind a kettő olyan, ami a cég szempontjából kulcskérdés, hogy lát-e itt problémát, tudunk-e valamiben segíteni, Vályi urat is kérdezem, hogy sikerült megkötni ezeket a szerződéseket, egyáltalán biztonságos üzemi környezetben működik-e a cég anyagi és szerződéses értelemben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincsen, nekem még van két rövid kérdésem. Az egyikben én is a politikai vertikum részéről legalábbis érintett voltam, a nemzeti távközlési gerinchálózat, az MVM NET, illetve a NISZ közös működtetésében van. Hogyan alakul a feladatok megosztása, biztonságosan működik, hogyan kerültek a feladatok felosztásra, illetve a jövőben zökkenőmentesen tud-e továbbra is működni a nemzeti távközlési gerinchálózat? Ez lenne az egyik.

A másik pedig, amiért mi folyamatosan aggódunk, hogy ezek a projektek, amiket imént a vezérigazgató úr is említett, a határidők mennyire biztosak, meg tudnak-e valósulni a következő másfél évben, vagy pedig várható, hogy ezek is elhúzódnak. Köszönöm szépen.

Válaszadás

SZABÓ ZOLTÁN ATTILA vezérigazgató (NISZ Zrt.): Köszönöm szépen a kérdéseket. Ha megengedik, Baja Ferenc úr kérdésére válaszolnék első körben.

Igen, tehát az üzemeltetési terület átalakítása folyamatban van. Ez azt jelenti, hogy vegytiszta üzemeltetést akarok bevezetni a NISZ-ben. Vegytiszta a távközlés szempontjából, vegytiszta informatikai üzemeltetés szempontjából, és ott erős kompetenciák jönnek létre. Mivel egy heterogén rendszert kell majd, hogy üzemeltessünk, ezeknek az integrációja nagyon fontos, és csak megfelelő kompetenciákkal tudjuk ezeket megvalósítani.

Nagyon sok mindennel kell szembenéznünk. Nem is hittem volna, hogy ennyire szerteágazó tud lenni az üzemeltetése ennek a cégnek. Csak az üzemeltetési, a mentési rendszerből hétféle van a cégen belül, ehhez mind kompetencia kell. Tehát például egy ilyen a felhő nagyon frappánsan tud konszolidálni. Tehát ahhoz, hogy mi tudjunk üzemeltetni, valóban, ahogy mondta a képviselő úr is, megfelelő integrációban kell hogy gondolkodjunk és megfelelő koncentrációban és megfelelő kompetenciákban kell hogy gondolkodjunk.

A feladatok felosztása az MVM NET között most zajlik. Hogyha nem érhető, akkor legyenek szívesek, kérdezzenek rá. A megosztás közöttünk úgy néz ki, hogy az MVM NET egy hálózatszolgáltatóként jelent meg ebben a térben, és a NISZ szerepe egy service providerként fog megjelenni. Tehát mi kötjük meg a szerződéseket az intézményekkel, és mi felelünk a szolgáltatásoknak a színvonaláért. December 31-ével fog bevezetődni az a rendszer, ami támogatja ezt a tevékenységünket. Ez azt jelenti, hogy precíz SLA-kat tudunk elvégezni, méréseket és vizsgálatokat. Leier 3-as szinten vágtuk el a feladatot. Volt egy javaslat Leier 2,5-re, aki tudja, hogy mit jelent ez. Én nem tudtam elfogadni, mert nem feladatonként vágtuk volna el a feladatot, és egy ilyen – ha megengedik ezt a személyes megjegyzést – mocsarazás indult volna el. Nem hiszek ebben, a tiszta feladatokban hiszek, a Leier 3-as az a szint, ahol el kell vágni, és nekünk mérnünk kell, hogy milyen szolgáltatást kapunk az MVM NET-től. Zajlik az átalakulás, párhuzamosan zajlik, amit mondtam, a vegytiszta átalakítása is a NISZ-nek, valamikor januárban fog csúcsosodni a két történet, át fogjuk adni azokat az eszközöket is, amiket átvettünk a KEKKH-tól, az MVM NET-nek feladatokat, Leier 3-as szintig, és az emberektől is át fogunk adni, tehát humán erőforrást is át fogunk adni az MVM NET-nek.

A projektek határideje. Most maximum annyit tudok csinálni, hogy leteszem a nagyesküt. Én azon vagyok, hogy ezek a projektek, mivel a szolgáltatók szolgáltatójának tekintem magamat, tehát a mi projektjeinkre elég sokan építenek, igenis előrehoztuk a projektjeinknek a megvalósítását azért, hogy lásd, az egészségügyi vagy más projektek

tudjanak építkezni a mi projektjeinkből, és tudjanak számolni a mi rendszereinkkel. A közszolgáltatási szerződésekre Vilmos fog válaszolni.

VÁLYI-NAGY VILMOS helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm. Folytatnám a válaszadást. Teljes mértékben egyetértünk az integrált üzemeltetéssel kapcsolatos felvetésre, ezt mi is célul tűztük ki saját magunk előtt. A közszolgáltatási szerződésekkel kapcsolatosan ebben az évben rengeteg változás volt a NISZ életében. Jelentősen nőtt a NISZ létszáma, hatásköre, tevékenységek köre, ennek megfelelően évközben többször kellett módosítani a közszolgáltatási szerződéseket is. Ugyanakkor a másik oldalról csökkentek azok a források, amelyek az egész ágazat rendelkezésére állnak, hiszen a legfontosabb költségvetési cél a hiánycél tartása, mindenképpen megkövetelte azt, hogy alacsonyabb költségvetéssel gazdálkodjon a '12-es évben, mint tette azt korábban. Éppen ezért nincs még minden közszolgáltatási szerződés aláírva, egyről biztosan tudok, hogy nincs aláírva, és ez a hálózatos közszolgáltatási szerződésrész, és ez összegében, méretében is rendkívül jelentős. Úgy tudom, hogy napokon belül sikerül nálunk, házon belül ezt jóváhagyni. Azt követően ez megkötésre kerül, illetve azzal, hogy rengeteg feladat, intézmény, létszám érkezett a NISZ-hez, és ugye menet közben párhuzamosan a feladatátadóktól is létszámot, költségvetést csökkentettek, ezért nagyon sok esetben a járulékos terhek a NISZ-en csapódtak le, úgyhogy az idei év legnagyobb kihívása a pénzügyi feltételrendszer biztosítása volt. Nem titok, egy elég komoly mínusszal indultunk ebben az évben, ezt jelentősen tudtuk csökkenteni mostanra. Reményeink szerint az NGM-től a még hiányzó forrást megkapva, ezt az évet pozitív eredménnyel tudjuk zárni. A jövő év vonatkozásában pedig jóval kedvezőbb a kép két dolog miatt. Lényegesen csökkentek a kiadásaink, a másik oldalról pedig, úgy tűnik, rendelkezésre áll a jövő évi működéshez szükséges forrás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vezérigazgató úr, parancsoljon!

SZABÓ ZOLTÁN ATTILA vezérigazgató (NISZ Zrt.): Még egy reakcióm lenne, ha megengedik. Ugye itt felmerült az, hogy a cég működésének a biztonsága nagyon fontos, pénzügyi biztonsága. Azt látnia kell mindenkinek és ez megint egy olyan terület, amit nagyon megerősítünk a NISZ-en belül, a kontrolling, hogy megfelelő számokat és információkat tudjunk adni a minisztérium számára, hogy tudják biztosítani azokat a pénzügyi erőforrásokat, hogy tudjon működni a cég. Ennyi feladat mellett nem fogunk tudni források nélkül üzemeltetni. Egyébként már jeleztem Naszvadi úrnak is azt, hogy számoljanak azzal, hogy ezek a projektek, ha megvalósulnak, akkor ennek biztosítaniuk kell a fedezetet az üzemeltetésre.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Amennyiben nincs más vélemény vagy kérdés, meg szeretném köszönni a vezérigazgató úrnak, hogy elfáradt.

Egyben meg nyilván felajánljuk itt is a segítségünket, hiszen a NISZ kiemelt szereplője a következő időszaknak. Egyben tudjuk, hogy nehéz feladatot lát el, úgyhogy mindenféle támogatásunkat meg szeretnénk adni. Hogyha tudunk bármiben segíteni, akkor természetesen állunk rendelkezésre. Pont Naszvadi Györgyöt szeretnénk a következő albizottsági ülésünkre megnyerni magunknak, hiszen tudjuk, hogy sokszor a pénz szab akadályt különböző elképzeléseknek, ami nem biztos, hogy 2012-ben elfogadható. Úgyhogy bármilyen típusú támogatásban, hogyha tudunk segíteni, akkor természetesen állunk rendelkezésre, és munkájához sok sikerült kívánunk. Bízunk benne, hogy a következő időszakban megint elfárad és beszámol ezekről a nagyon fontos projektekről, illetve

elképzelésekről, és bízunk benne, hogy a határidőt is tudják teljesíteni nagyeskü nélkül is. Köszönöm szépen.

SZABÓ ZOLTÁN ATTILA vezérigazgató (NISZ Zrt.): Köszönöm szépen.

A digitális írástudás jelene és jövője Magyarországon

ELNÖK: Áttérünk az utolsó napirendi pontunkra, sajnos nagyon nagy időhiányban szenvedünk, de megígértük az Infotérnek, pontosabban az Informatika a Társadalomért Egyesületnek, hogy foglalkozunk azzal a kérdéssel, ami a digitális írástudás jelenét, illetve jövőjét jelenti Magyarországon. Külön köszönöm Vályi Vilmosnak, hogy elfogadta a meghívásunkat erre a napirendre is, hiszen mégis csak egy civil kezdeményezésről van szó. Többen is foglalkoznak ezzel a kérdéskörrel, úgyhogy valószínűleg ez vissza fog térni az albizottságunk működésében. Több alapítvány is tevékenykedik ezen a területen, de most elsőként az Informatika a Társadalomért Egyesület elnökét, Soltész Attilát engedjék meg, hogy üdvözljem, akit megkértem arra, hogy röviden számoljon be arról, hogy mi is történt ezen a nagyszabású rendezvényen. Miben látják esetleg azokat a hibákat, amiken érdemes nekünk is esetleg többet dolgozni, illetve utána megkérdelem helyettes államtitkár urat, hogy ezzel a területtel azért mégis csak foglalkozik a minisztérium, hogy elmondja, hogy ezen a területen mit sikerült elérni. Attila, parancsolj!

Soltész Attila elnök (Informatika a Társadalomért Egyesület) tájékoztatója

SOLTÉSZ ATTILA elnök (Informatika a Társadalomért Egyesület): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Először is engedjék meg, hogy néhány szóval bemutassam az Infotér Egyesületet. Akik még nem ismerik, ez a csapat 2007-ben jött létre, és alapvetően azzal a céllal, hogy tájékoztató érdekképviseleti munkával segítse az információs társadalom építését. Emellett szakmai kutatás-fejlesztési munkát is végez, tehát egy igazi szakmai műhely jött létre 2007-ben. Amit bizonyára sokan ismernek, és hogyha nem, akkor ajánlom figyelmükbe az infoter.eu nevezetű megosztó portált, ahol igazából egy önálló szerkesztőség, egy önálló stáb működik, önálló elemzésekkel, egy operatőr videó stábbal áll rendelkezésre a civil szervezet. Gyakorlatilag azt mondhatjuk erről a portálról, hogy minden, ami információs társadalom, különösen magyar vonatkozású információs társadalom, de európai uniós anyagok is vannak itt, az megtalálható ezen a portálon.

Az egyesületet minden bizonnyal leginkább az információs társadalom parlamentje, illetve az Infotér konferencia révén ismerik az emberek, és ezzel gyakorlatilag elmondhatjuk azt, hogy van szakmai és üzletági találkozója az információs társadalomnak és a kormányzati informatikának. Sok olyan konferencia van, ami érinti az információs társadalmat, de ilyen átfogóan, informatika, infopolitika az az Infotér konferencia, amire esetleg, ha még nem regisztráltak, akkor lehetséges. Ez a jövő héten, november 8-9-én van, a nulladik nap pedig november 7-én.

Ami miatt most ezt a lehetőséget kaptuk, és ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni az albizottságnak, hogy itt lehetünk, az a digitális írástudás bővítése. Egy pár szóval szólnék erről a problémakörrel, utána pedig elmondanám, hogy miért is kaptuk ezt a lehetőséget. Először is le szeretném szögezni, hogy a digitális írástudás bővítése nem öncélú dolog, nem az információs társadalommal foglalkozó szociológusok agymenése, hanem kimondottan arról szól, hogy a digitális írástudás hozzájárulhat az emberek boldogulásához. Ha valaki ért számítógéphez, hogyha azt okosan tudja használni bármilyen digitális eszközhöz, azt a mindennapi életében hasznosítani tudja. Ez természetesen egy horizontális tudás, ez nem jelenti azt, hogy egy eszközhasználat megoldja minden problémáját, de egy nagyon fontos oszlopa, pillére ennek a problémakörnek. A digitális írástudás társadalmi versenyképességet jelent, tehát, hogyha valaki ezt a területet hatékonyan tudja használni,

akkor jobban tudja érvényesíteni saját magát. Gazdasági versenyképességet jelent, hogyha ezt az egész országra el tudjuk mondani, hogy tömegesen vontunk be embereket a digitális írástudók körébe. Sőt, akár azt is mondhatjuk, hogy a tudatos polgárok, akik okosan és jól tudják ezeket használni, azok kisebb fiskális kiadást jelentenek az egyes társadalmi alrendszerben is. Az IDS-nek volt egy felmérése, egy prognózisa arra vonatkozóan, hogy 2014-re az Európai Unióban a munkahelyek 90 százalékához valamilyenfajta infokommunikációs tudás szükséges. Tehát magyarul a digitálisírástudás-bővítés munkahelyek megszerzéséhez is egyértelműen hozzájárul. Egyébként nagyon érdekes, hogy a 90 százalékból csak 35 százalék az, ahol professzionális szintű infokommunikációs tudás szükséges, és 50 százalék az, ahol felhasználói képesség – tehát, ha tömeges foglalkoztatásnövelést szeretnénk elérni, akkor nekünk elsősorban erre kell koncentrálni –, és 15 százalék az, ami gyakorlatilag ilyen belépő szintű tudás.

Mondhatjuk azt, fordítsuk meg a kockát, hogy a társadalmi felzárkóztatásnak is egy jelenleg hatékony eszköze a digitálisírástudás-bővítés. Kétélű fegyver az infokommunikáció, hiszen lehetőséget teremt, hogyha foglalkozunk vele, és a digitális írástudást elterjesztjük, és szakadékot teremt, hogyha nem. Tehát ez egy fenyegetés és egy lehetőség egyben. A biztonság szempontjából is kétélű fegyver, mert hogyha valaki nem használja az infokommunikációs eszközöket egyáltalán, nincsen kitéve az informatikai biztonsági veszélyeknek. Ha viszont valaki használja, aminek egyébként örülünk, ki van téve. Tehát kétélű fegyver, mert ha valakit bevonunk ebbe, akkor viszont úgy kell bevonni, hogy értsen ezekhez a biztonsági szabályokhoz.

Jelenleg a fejezadszok, illetve a humánpolitikai osztályok elsősorban a Facebookról tájékoznak, mielőtt bárkit felvonnának. Szerintem ehhez nem kell többet hozzáfűzni. A digitális szakadék, hogyha egy kicsit definíciós körben mozgunk, akkor arról szól, hogy vannak azok a társadalmi rétegek, akik nem használják ezeket az eszközöket, és emiatt rengeteg lehetőségről lecsúsznak. Van egy másodlagos digitális szakadék, ami pedig arról szól, hogy mélyül a szakadék azok között, akik jól tudják használni, és ki tudják ezeknek az eszközöknek a lehetőségét használni, illetve azok között, akik épphogy csak tudják ezeket az eszközöket használni.

Magyarországon 46 százaléka a magyar lakosságnak írástudatlan digitálisan. Az idősök között, 60-69 év közöttiek között is már 83 százalékos az az arány, akik nem használják az internetet. A Digital Agenda-nak, csak hogy néhány számot mondjak, 2020-ra az a célja, hogy a rendszeres használókat 60-ról 75 százalékra, a hátrányos helyzetű használókat 41-ről 60 százalékra emelje. Tehát az Európai Unió is első számú prioritásként tűzte ki ezt célul.

Milyen eszközökkel lehet bevonni az embereket? Ez már inkább egyfajta technikai kérdés, olyan elemi motivációs faktorok szükségesek itt, amik ténylegesen igényként merülnek fel az emberek mindennapi életében. Tehát nem elefántcsonttoronyban kitalált, íróasztalok mögött kitalált szituációkat kell elképzelni, hanem olyan helyzeteket, amiket ténylegesen megélnék az emberek. Ilyen az online vásárlás, eladás, kommunikáció, kapcsolattartás családtagokkal, remélhetőleg a közeljövőben a távdiagnosztika, alapvetően a szórakozás, és amit mi nyilván el szeretnénk érni, és szerintem minden ezzel kapcsolatos, társadalmi felzárkózással kapcsolatos ember szeretne, hogy minőségi információkhoz jussanak hozzá az életvitelük javításához.

Szóval e rövid bevezető után hadd térjek arra ki, hogy miért is beszélünk ma erről. A 2010-ben megjelent Digitális megújulás cselekvési tervben tűzte ki a kormány azt, hogy 2014-re egymillió digitális írástudót szeretne bevonni. Tehát egymilliót, aki korábban nem használt számítógépet, egyáltalán nem értett hozzá, hogy számítógép-használóvá tegyen. Ez nagyon grandiózus terv volt, és jelenleg nincsenek információink arról, hogy ez a terv hogyan halad. Azt látjuk, hogy a kormányzati programok ezzel kapcsolatban akadoznak. Szeretnénk

egyrésztől információt kapni arról, hogy milyen előrelépés történt ezen a területen. Tavasszal az információs társadalom parlamentje már egyfajta – hát hogyha lehet ezt mondani – rendi parlamentként működve lehetőséget adott arra, hogy a résztvevők javasoljanak témákat, hogy miről beszéljen az információs társadalom parlamentje. A témajavaslatok közel 40 százaléka egy téma felől érdeklődött, ez pedig a digitális írástudás, digitális írástudás bővítése, az internethasználat erősítése. Született az információs társadalommal kapcsolatban parlamentnek egyfajta határozata, amiben felkérte a kormányt, gyakorlatilag az albizottságon keresztül, hogy ha egy ilyen műfajbeli exlex dolgot lehet így mondani, az az, hogy – és ez a határozat arról szólt, hogy – összehangolt akciótervben rendezze a digitális írástudás bővítésének a kérdéskörét. Ugyanis számtalan tárca foglalkozik ezzel a kérdéskörrel, a Nemzetgazdasági Minisztérium a foglalkoztatáspolitiká tekintetében, az Emberi Erőforrások Minisztériuma a közoktatás és felsőoktatás tekintetében is. Itt megjegyezzük azt, hogy rendkívül rossznak és kártékonynak találjuk a Nemzeti alaptantervben a szerepcsökkenését az informatikának, és ezúton is jelezzük azt, hogy minden segítségünket felajánljuk, hogy ez megváltozzon. Foglalkozik ezzel a témával a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, ami gyakorlatilag projektgazdája a TÁMOP 2.1.2. projektnek, ami ezzel foglalkozik, illetve alapvetően a témáért felelős minisztérium, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, ami szakmailag, illetve felügyeleti szervként az NT Kft. foglalkozik szintén a 2.2. projekttel. Tehát sok tárca foglalkozik ezzel.

Azt feltételezzük, hogy ezek a programok tudnák erősíteni egymást, hogyha nagyobb lenne a koordináció, és az lenne a kérdésünk, a hogy kormány akkor ezzel kapcsolatosan egy reális akciótervet mutasson, hogy hogyan is áll ez a program.

Örömmel vettük tudomásul, és biztatjuk a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot, hogy a digitális írástudás bővítésével kapcsolatos elképzeléseit erősítse, ugyanis egy önálló beavatkozási területet, gyakorlatilag munkacsoportot hoztak ezzel kapcsolatban létre, és az első anyagok meg is születtek ezzel kapcsolatban.

Tudomásunk szerint húszezer új digitális írástudó bevonását tűzi ki célul ez a program. Hogyha emellé hozzátesszük a TÁMOP 2.1.2-ben megcélzott százezret, ami a mai napig nem tiszta számunkra, hogy ebből hány ember lesz nyelvi és hány informatikai képzésben érintett, akkor azt mondhatjuk, hogy ezek fontos, de apró lépések. Bátorabb lépések szükségesek ahhoz, és nyilván mi is ismerjük a 2011-13-as akciótervek korlátait, tehát nem várunk el olyan dolgot, hogy ezeket a programokat megerősözzék, de látunk olyan lehetőséget, amivel ezt lehet gyorsítani. Én itt azt gondolom, hogy nem használjuk ki a civilek hozzáadott értékét. A civilek azok, akik elhivatottságból hoznak létre hozzáadott értéket. Az elhivatottság az egyik legfontosabb emberi erőforrás, ugyanis nem feltétlenül kapcsolódik hozzá üzleti racionalitás, és ez egy nagyon jól használható, mozgósítható és kormányzati eszközök számára gyakran elérhetetlen mechanizmusok által működtetett valami. Én szorgalmaznám a kormányt, hogy hatékony eszközökkel ugyan, egyértelmű indikátorokkal, de nyisson pályázati lehetőséget civilek számára, hogy különböző csatornákon hozzájáruljon az egymillió digitális írástudó bővítéséhez.

Feltételezzük azt, hogy van egyfajta szociális last man probléma is, és bár nagyon jól működik az e-tanácsadói hálózat, vannak olyan társadalmi rétegek, akiket nem lehet elérni, csak ezeken keresztül. Ezek adott esetben lehetnek ellátó szervezetek, tehát a közszférának valamilyenfajta intézménye vagy adott esetben cége, de lehet ez civil szervezet is. Én azt gondolom, hogy ezeket ilyen kvázi felhordó csatornánként kell használni, és együttműködésben az e-tanácsadói hálózattal, koherensen meg lehet valósítani egy jó, önmozgósító akciót. Én nagyjából ennyit szerettem volna mondani.

Végezetül annyit, hogy mi azt látjuk jónak és üdvöztetőnek, hogyha a kormányzati informatikai helyettes államtitkárság ez irányú horizontális jogköre megerősödik a kormányon belül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Esetleg Vályi-Nagy Vilmos úr ki szeretné egészíteni?

Vályi-Nagy Vilmos helyettes államtitkár (NFM) kiegészítése

VÁLYI-NAGY VILMOS helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Igen, néhány kiegészítést tennék. Az első és talán legfontosabb a Digitális megújulás cselekvési terv és a kormányprogram viszonya. Ez a program, illetve akcióterv nem kormányprogram, nem került sor ennek kormányprogrammá minősítésére, illetve minden esetben annak idején Nyitrai államtitkár úr azt kommunikálta, hogy természetesen csak abban az esetben kerül ebben a formában megvalósításra cselekvési terv, ha a szükséges források is biztosítottak mögötte. Mivel erre nem került sor a költségvetési hiánycél tartása miatt, ezért azt gondolom, hogy ennek a teljes körű újragondolása szükséges. Ezt jeleztem egyébként már korábban is.

Az egymillió digitálisan írástudatlan ember képzése, írástudóvá nevelése nagyon szép szám, ugyanakkor rendkívül nehezen teljesíthető. Én azt gondolom, hogy olyan reális, végrehajtható célokat kell kitűznünk az újratervezés kapcsán, amit ténylegesen el tudunk érni, teljes körű összefogással. Én ebbe beleértem a piacot, a civil szervezeteket, a közigazgatás olyan szervezeti egységeit is, akik ebben a folyamatban akármilyen oldalról hozzá tudnak tenni bármit is, ami nyilván nem kétéves ciklusban gondolkodik, hanem hosszú távban gondolkodik, biztosítja a mögöttes forrásokat. Mögöttes forrást nagy valószínűség szerint a 1420-as operatív programok akcióterveiben lehet felépíteni, éppen ezért javasoltuk azt, és nyitottunk több szegmens felé, a kis- és középvállalkozások felé, a multinacionális cégek felé, az érdekvédelmi képviselők felé, hogy hozzunk létre egy olyan egységes kormányzati programot, aminek egy hangsúlyos eleme az írástudatlan arányának csökkentése, a digitálisan írástudók tudásának az erősítése. Itt nyitottunk vagyunk minden típusú javaslatra, észrevételre, ötletre, ugyanakkor azt vállaltuk, hogy az akciótervben csak olyan programelemek kerülnek be idén decemberre, amelyek mögött valós forrás is állni fog. Emellett csak olyan programokat tudunk támogatni, amik reálisan végre is hajthatók. Tehát az már a TÁMOP 2.1.2. program kapcsán is látszik, hogy 80 ezer ember megszólítása mekkora feladat, mennyi munka, idő, felelősség, és ugyanezt tízszeres mértékben megvalósítani, az több mint komoly kihívás. Úgyhogy vannak olyan objektív adottságai az országnak, amelyen nagyon nehéz bármilyen kormányprogrammal is változtatni.

Mindenképpen szeretném kiemelni, hogy a romák, az idősek, illetve a hátrányos helyzetű kistérségek leszakadásának a csökkentése lenne az elsődleges feladat, és az ő esetükben nagyon sokszor extrém problémakezelésre van szükség. Elég szomorúan hangzik az, hogy az elmúlt években például roma gyerekeket úgy sikerült informatikaoktatásra rávenni, hogy zsíros kenyeret és almát kaptak hozzá az e-Magyarország ponttól, ahol kellően nagy pénztárcával rendelkezett az ott oktató kolléga, és ezen keresztül tudta azt elérni, hogy a gyerekek rendszeresen eljőjenek. Majd egy idő után természetesen rákaptak ők is az informatika ízére, és nagyon sok jó képességű gyereket sikerült ezen program és helyszín keretében írástudóvá nevelni.

Ez csak egy kiragadott példa, nagyon sok más típusút is mondhatnék még, azt gondolom, hogy figyelni kell a helyi adottságokra, sajátosságokra is, és áttételesen egyéb olyan programokat is biztosítanunk kell mellé, amik vonzóvá tehetik ezt a típusú képzést és oktatást. Nagyon nehéz mondjuk időskorúakat úgy rávenni erre a programra, hogy kifejezett pénzügyi problémáik vannak, vagy ellenállnak az ilyen típusú lehetőségeknek, megoldásnak. Nagyon távolinak tartom a 80 százalékos szint elérését Magyarország esetében, a nemzetközi példák is azt bizonyítják, hogy van egy természetes, lassú fejlődés, ez Magyarországon is jelen van, ez évi 1-2 százalékos. Ennek a háromszorozása, ötszörözése lehet reális célkitűzés,

tehát 3-5 százalékkal növelni az írástudók arányát évente. Én azt gondolom, hogy ezen az alapon kiindulva kell reális akcióprogramokat megfogalmaznunk.

Ahogy említettem, a civilek bevonása teljesen természetes kérés nemcsak az „infotárs mozgalom”, illetve egyesület részéről, hanem más civil szervezetek vonatkozásában is. Szeretném kiemelni azt, hogy pontosan a terület fontossága miatt, ami elég kevés forrást kapott az elmúlt időszakban, kevés hangsúlyt kapott az elmúlt időszakban, sikerült megállapodnunk a Médiaunióval arról, hogy a jövő évi kampányukban kiemelt helyet kap a digitális írástudás készsége, illetve fejlesztés kérdésköre. Számos reklámkampány indul el a jövő évben, ami kifejezetten azt célozza, hogy miért jó írástudónak lenni, milyen előnyei származnak az embernek ebből Magyarországon. Nyilván amellet, hogy az írástudók számát növeljük, a kínálati oldalt is növelni kell, azon szolgáltatások körét is, amelyet a piac vagy a közgazgatás biztosít, ezt szeretnénk bekapcsolni majd a programba.

Az e-Magyarország pontokkal kapcsolatosan most szeretnék válaszolni arra, hogy mit tudtunk tenni az elmúlt időszakban. Épp a TÁMOP 2.1. keretében tudjuk gyakorlatilag a teljes infrastruktúrát frissíteni, lecserélni, megújítani, ez jelen pillanatban is zajlik. Az e-Magyarország pontok működése ad hoc jellegű volt az elmúlt években; ahol és amikor volt rá forrás, ott viszonylag jó eredményeket sikerült elérni, ahol ez nem állt rendelkezésre, ott gyakorlatilag csak az érintett kollégák lelkesedésén múlott, hogy mi jött ki a tevékenységükből. Éppen ezért részben a TÁMOP-források felhasználásával, részben az eszközcserével, illetve az új akcióterv kialakításával szeretnénk egy erős szervezeti hátteret építeni, amelyen keresztül növekvő e-Magyarország pontszámmal, illetve a kistérségek, a hátrányos helyzetű területek, illetve az érintett korcsoportok, kisebbség bevonásával szeretnénk konkrét akcióprogramokat rajtuk keresztül megvalósítani. Igazából az 1521 pontból álló e-Magyarország-hálózat fele működik úgy, ahogy ezt elvártuk. Azt gondoljuk, hogy ez jó kiinduló alap, ezt szeretnénk a következő időszakban növelni.

Egy gondolatot még a Nemzeti alaptantervről. Bekerültek a Nemzeti alaptantervbe a nyílt forráskódú szoftverek szolgáltatásával kapcsolatos, az internethasználattal kapcsolatos tananyagok, készségfejlesztéssel kapcsolatos információk oktatása, ugyanakkor a NAT-hoz kapcsolódó kerettantervek kapcsán jelenleg is zajlik az az egyeztetés, amelynek keretében szeretnénk az informatikai oktatásra szánt időkeretet növelni és emelni. Én azt gondolom, hogy ebben nagyon fontos szerepet kap a bizottság is, illetve az albizottság támogatása. Minden követ megmozgatunk azért, hogy Magyarország ne leszakadjon ezen a területen, hanem felzárkózzon a világ fejlődő térségeihez, és ha ezt tudjuk biztosítani, én azt gondolom, hogy középtávon már reális lehetőség lesz az 5 százalékos írástudatlanság-csökkentési arány biztosítására Magyarország esetében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a tájékoztatást. Még két rövid megjegyzést. Természetesen mi is meglepődtünk az oktatási államtitkár asszony, illetve a csapatának azon kijelentésén, miszerint csökkenteni érdemes a XXI. században az informatika oktatását. Úgyhogy mi is elkezdtük megtenni azokat a lépéseket, hogy ne kelljen megérvelni, hogy miért is fontos az informatika, illetve az írástudás minél szélesebb elterjesztése. A másik megjegyzésem: nagyon örülök, hogy ez a napirendi pont végül is felkerült az albizottság ülésének napirendjére, hiszen ilyenkor derül ki, hogy tulajdonképpen Magyarország milyen helyzetben is van. Úgyhogy fontos, hogy az ilyen hangokat is meghalljuk, hiszen főleg – jómagam pécsi vagyok – hátrányos helyzetű kistérségekben az, hogy informatika, az, hogy számítógép, az, hogy internet egy ilyen fantasztikus tudományos valami, úgyhogy főleg előrehaladva az Unión belül is, hihetetlenül fontos, hogy az emberek minél jobban tájékozottak legyenek az ilyen technológiák és eszközök kezelésében. Úgyhogy amiben tudunk, természetesen mi is részt szeretnénk venni ezen a területen vagy ebben a munkában. És bízom benne, hogy a következő bizottsági ülésünkön, novemberben remélem, már nem

lesz napirenden az informatikaoktatásnak a csökkentése, hanem inkább a bővítése, hiszen ez egy nonszensz helyzetet állít elő kicsiny országunkban.

Úgyhogy nagyon szépen köszönöm elnök úrnak, hogy eljött, és elmondta ezeket az aggasztó tényeket, és bízom benne, hogy mind a helyettes államtitkárság, mind pedig mi közre tudunk abban játszani, hogy kicsit csökkenjen talán az írástudatlanság Magyarországon. Természetesen mi nem a kormányt képviseljük, az egy külön történet, úgyhogy nyilván próbáljuk meg minél több eszközzel és szereplővel betámadni őket is annak érdekében, hogy egy kis fény kerüljön ebbe a viszonylag elsötétedő alagútba, ami a digitális írástudás területét érinti. Alelnök úr, parancsolj!

Hozzászólások

DR. BAJA FERENC (MSZP): Azt gondolom, a bizottság valamennyi tagja nevében csak megerősíteni tudom azt, hogy elnök úrnak fel kell ez ellen lépnie, nyilván azokkal az eszközökkel, amelyek nem provokatívak, hanem amelyek eredményt tudnak hozni. Én nem a provokációt tartom ebben fontosnak, hanem az eredmény elérését. Nem maradhat így, ez szilárd meggyőződésem és elkötelezettségem, ez ugyanis a hátrányos helyzetet, amely sok okból származóan előállt Magyarországon, ez a történelmi jövő időben meghosszabbítja. Tehát ebben az oktatási mechanizmusban ez nem kezelhető. És akkor most továbbmehetünk ezen, még csak nem is a mi területünk, az egész magyar társadalom modernitását érintené. Én azt gondolom, hogy ebben mi itt a bizottság ellenzéki oldalán tudunk türelmesek és támogatóak is lenni mindaddig, amíg esély mutatkozik arra, hogy a kormány vagy a parlament módosító indítványokkal, ha kell, de mindenképpen kikényszeríti, hogy a NAT-ban az infokommunikációhoz kötődő oktatás súllyal szerepeljen.

Én a szakmai részletkérdésekbe nem tudok belemenni, magunk egyébként egyetértünk azoknak a javaslatával, akik a nagy nyilvánosság előtt is megjelenítették, az informatika tanárok egy adott csoportjáról beszélek, akik hosszú évek óta a saját munkájukkal bizonyítják azt, hogy igenis van ennek bázisa Magyarországon. Nyilván ők a szakemberek abban, hogy hogyan lehet ezt megoldani és milyen módon. Mi az ő javaslataikat tartjuk a bizottság részéről támogatandónak szakmai értelemben. Nyilván az Infotér javaslataival együtt. Itt csak egyetlen egy dologra utalnék, ez pedig az elhivatottság és a civil ügy. Én a magam részéről mind a kettőt nagyon kívánatosnak tartom a következő időszakban. A szakmai professzionalizmus ezt a kettőt soha nem tudja pótolni, társadalmi üggyé váláshoz csak a civileken és az elhivatottságokon keresztül tud eljutni a mindenkori kormányzat, ezért is tartom fontosnak ezt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel más kérdés vagy észrevétel nincsen, ezért én megköszönöm az elnök úrnak, illetve Vályi-Nagy Vilmos úrnak ezt a maratoni jelenlétet, és bízom abban, hogy ez is ugyanúgy, mint ahogyan az előző napirendi pontok, még visszatérnek az albizottságunk ülésére, és bízom benne, hogy pozitív fényben. A harmadik napirendi pontot ezennel lezártam, ez volt az utolsó napirendi pont, az egyebek között gondolom, nincsen semmi észrevétel, úgyhogy köszönöm minden civil szervezetnek, szakmai érdeklődőnek, illetve meghívottnak, hogy elfáradt, és sok sikert kívánok a munkájukhoz, és találkozunk egy hónap múlva. Viziontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 52 perc)

Koszorús László
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szoltsányi Katalin és Lajtai Szilvia